

A Locke-i liberalizmus leromlása a XXI. századi neoliberalizmussá

Müller Andor¹

1. Felvezetés

Teljesen világos az, hogy mindenki a saját érdekei mentén kardoskodik, legyen az akár anyagi, szellemi vagy érzelmi (filozófiailag pontosabban: észlelési, értelmi, érzelmi érdekek/értékek). Teszik ezt az emberek akkor is, ha konkrétan arról van szó, hogy mi az érdekük, de akkor is, ha közvetetten, szónokok által képviselve érzik magukat – ilyenkor ezt a mellettük való kiállásukkal demonstrálják. A politikai ideológiák ilyen szempontból félrevezetőek, mivel valójában az itt és most szempontjából fogalmazódnak meg törekvéseik, még ha a múltat vádolják vagy a távolabbi jövőre irányul is reménykeltésük. Csupán nagyra kívánják eladni önmagukat, hogy vezérelve lehessenek, és a többi érdeket háttérbe szoríthassák. Pedig az érdekek és értékek viszonylatában könnyen megállapítható egy olyan harmónia igény, mely szerint alapvetően liberálisok vagyunk, szociálisan érzékenyek és büszkék vagyunk arra, hogy magyarok vagyunk, azaz kiállunk nemzeti identitásunk mellett, és képviseljük azt tartamunkban nemzeti öntudatként (a „tartam” Bergson minőséges kifejezése, mely tágan értett – azaz – egyéni és interszubjektív kulturális múltunkra is vonatkozik, lásd ennek egyéni alapjairól: Bergson 1889/1923, interszubjektív közösségi formáiról pedig Bergson, 1932/2002). Ez azt jelenti, hogy jogainkért kiállunk, és másokat sem zaklatunk, ameddig azok nem zaklatnak minket alapvető jogainkban, figyelünk az elesettekre és társadalmunkban szociális intézmények működnek, valamint büszkék vagyunk nemzeti identitásunkra.

Az ideológiák közül (lásd ezek kantianus alapjáról és harcáról Czétány (2019) illetve ennek továbbfejlesztéséről Müller, 2021, 2022) mindegyik arra törekszik, hogy önmagát transzcendálja, azaz a többi rovására kiemelje. Így van ez hagyományos ideológiák kapcsán, mint a régi típusú konzervativizmus, liberalizmus, kommunizmus. Mindegyik valamilyen érdekelti kört képviselt, leegyszerűsítve: a felső-középső-alsó néprétegeket (nem kommunista osztálystruktúrát értve rajta), és értékeiket is ezek mentén és önmaguknak megfelelően határozták meg, először mindig minimális, majd egyre inkább terjeszkedő vágyaik alapján.

Ezt pedig egy – a jelenleg általunk alkalmazott – leleplező filozófia állítja (a konzekvens világvázlattal rendelkező 3É filozófiájáról röviden lásd: Müller, 2021, 2022) felhívva arra a figyelmet, hogy az internet korában nem csak a dezinformáció áll rendelkezésre, hanem a stabil filozófiai alapokkal rendelkező valódi, igaz tudás is terjed, ami kiábrándítja a népek tömegeit a tömegmanipulálókból és eszközeikből.

A politika-filozófiai fogalmak az idő előrehaladtával folyamatos változáson mennek át, hiszen változik a tapasztalat által megélt konkrét tér-időbeli társadalmi valóság. Meg kell különböztetnünk azt, ha egy politikus beszél a politika-filozófiailag képzetlen polgárokhoz – ekkor ugyanis inkább alapfogalmakat használnak –, és azt, ahogyan maguk a képzett politikusok (sokszor a filozófiát politikai célokra felhasználva, azaz politikai-filozófiailag gondolkodnak) és maguk a politika-filozófusok gondolkodnak.

---

¹ NJE Gazdaságföldrajzi és Településmarketing Központ munkatársa

Fogalmi szempontból megkülönböztethetjük egymástól a politikáról való filozofálást, mint politika-filozófiát, és azt, amikor a filozófiát kihasználják, felhasználják politikai célok érdekében, melyet politikai filozófiának nevezhetünk. Mi jelenleg az előbbivel foglalkozunk, azaz inkább leíró jellegű filozofálunk a politikáról, mintsem meg kívánnánk mondani – mint például régen Marx és Lenin, vagy manapság a mindenféle politikai aktivisták –, hogy mit kell tenni, hogyan kell használni a filozófiát – és sajnos a tömegmanipuláció érdekében a pszichológiát (Lásd: Freud, 1921/1995) – politikai célokra. Alapbeállítottságunk tehát Arisztotelészhez áll közelebb, vagyis tudományosabbnak tekinthető, mint az ehhez képest aktuálpolitikai célokat szolgáló véleménycikkek.

A liberalizmust, mint kifejezést mai napig használják a politikusok, a különböző média-felületek és a közemberek egyaránt, mert ez az általános megnevezése a közbeszédben egy bizonyos politikai attitűdnek. Ez azonban – a *mainstream*-et tekintve – már nagyon messze áll a hagyományos, klasszikus Locke-i liberalizmustól. Ráadásul vannak, akik 1.) a hagyományos liberalizmust képviselik (alapjogok, mint értékek és normalitás), 2.) vannak, akik a gazdasági alapú neoliberalizmust, 3.) mások a szabadságjogok szabadosságát (LMBTQ+, gender-elmélet és gyakorlat), 4.) míg vannak, akik bizonyos fajta kombinációkat próbálnak érvényesíteni. Hogyan és mivé alakult a liberalizmus és miért? Ezt vizsgáljuk most.

2. John Locke polgári kormányzatról szóló írásának néhány mondata és implicit értelmezése a leleplező „őszödi beszéd” és 2006-os budapesti rendőri túlkapások kapcsán, mely utóbbiak a bal-liberálisnak mondott kormányok cinizmusát tükrözi, de ez a „törés” alapozta meg a nemzeti fordulatot, ami nyugaton még nem történt meg

John Locke fundamentális könyve a liberális felfogásról az *Értekezés a polgári kormányzat igazi eredetéről, hatásköréről és céljáról*, (Locke, 1689/1986.) mely akkor álnéven jelent meg; eredeti címe: *Two Treatises of Government (or Two Treatises of Government: In the Former, The False Principles, and Foundation of Sir Robert Filmer, and His Followers, Are Detected and Overthrown. The Latter Is an Essay Concerning The True Original, Extent, and End of Civil Government*. Ez a liberalizmus elméleti alapvetésének számít, amit többek között a Hobbes-i *Leviatán*-nal (1651/1970) szemben fogalmazott meg.

Hobbes szerint a természeti állapot „hadiállapot” a „mindenki háborúja mindenki ellen” (*Bellum omnium contra omnes*), és ennek adott társadalmon belüli megfékezése érdekében van szükség a természeti törvényre (béke törvénye a saját élet védelmében, behódolás és engedelmesség, hűség révén), mely által átruházzuk döntési lehetőségeinket a szuverénre, ám ez nem állítja meg a népek közötti háborút, és ha már nem véd a szuverén, akkor az egyénnek természeti joga, hogy akár másnak behódoljon (ezekről részletesebben lásd: Hobbes 1576/1999 I. kötet 171. skk., illetve saját összefoglalásában: II. kötet 277-287. o.). Most a könnyebb érthetőség érdekében idézzünk hosszabban a XIV. fejezetből:

„És mivel az emberek [...] a mindenki mindenki ellen hadiállapotban élnek, ezért minden embert csakis saját értelme vezérel, s mivel nincs olyasmi, ami élete megoltalmazása érdekében ellenségeivel szemben esetleg fel ne használhatna, ezért ilyen körülmények közt mindenkinek mindenre joga van, még mások testére is. És így mindaddig amíg ez a mindenkinek mindenre vonatkozó joga fennáll, senki, bármilyen erős vagy bölcs, nem lehet

biztos abban, hogy végig éli-e azt az időt, amit a természet nekünk általában engedélyez. Következésképpen az értelem előírása vagy általános szabálya, hogy *mindenki békére törekedjék, ameddig csak annak elérésére reménye van, ha pedig erre nincs többé reménye, a háború minden eszközét és előnyét igénybe veheti és felhasználhatja*. Ennek a szabálynak első fele az első és alapvető természeti törvényt foglalja magában, nevezetesen, hogy *békére törekedjünk, és őrizzük meg a békét*. A második fele pedig a természetjog summáját tartalmazza, nevezetesen, hogy *minden rendelkezésünkre álló eszközzel megvédhetjük önmagunkat*.

Ebből az alapvető természeti törvényből, amely azt parancsolja nekünk, hogy békére törekedjünk, vezetjük le a második. törvényt: *mindenki önkéntesen mondjon le minden jogáról, feltéve, hogy a többiek is így tesznek, ha ezt a béke és az önvédelem érdekében szükségesnek tartja, s másokkal szemben elégedjen meg annyi szabadsággal, mint amennyit ő másoknak saját magával szemben engedélyez*. Mert ameddig ragaszkodik ahhoz a jogához, hogy tetszése szerint mindent megtehessem, addig mindenki hadi állapotban fog élni. Ha pedig a többiek vele ellentétben nem hajlandók lemondani jogaikról, neki sincs oka megválni tőlük, mert ez csak azt jelentené, hogy a többieknek prédául dobja oda magát – amire senki se köteles –, nem pedig hogy békekészségéről szolgáltat bizonyítékot. Ez megfelel a Szentírás törvényének: *amilyen viselkedést megkívánsz másoktól magad iránt, olyat tanúsíts mások iránt*, valamint a mindannyiunkra érvényes törvénynek: *quod tibi fieri non vis, alteri ne feceris* [amit nem kívánsz magadnak, ne tedd azt másnak].

Valamire vonatkozó jogunkról lemondani annyit jelent, mint lemondani arról a szabadságról, hogy mást megakadályozzunk abban, hogy a maga jogát ugyanerre a dologra érvényesítse. Ha lemondunk a magunk jogáról, vagy átruházzuk azt, ezzel senkinek nem adunk olyan jogot, amivel korábban ne rendelkezett volna, mivel nincsen olyan dolog, amire bárkinek természettől fogva ne volna joga. Tehát csak szabaddá tesszük másoknak az utat, hogy eredeti jogaikat részünkről – de nem mások részéről – akadály nélkül gyakorolhassák. Ezért az az előny, ami az egyik ember jogfeladásából a másokra származik, csupán az utóbbi eredeti jogának gyakorlása körüli akadályok bizonyos mértékű csökkenése.” (Hobbes 1576/1999 I. kötet 171. skk.)

A *Szabadbölcsészet* elnevezésű online filozófiai összefoglalókat tartalmazó írások között olvashatjuk Hobbes kapcsán:

„[Az emberek] értelmes, racionális lények is: racionalizmusuk sugallja számukra, hogy megkössék a társadalmi szerződést. Ennek keretében minden politikai jogukról lemondanak, s azokat egy „uralkodóra”: vagy egy személyre, vagy egy testületre, vagy pedig a testületként föllépő népre (monarchia, arisztokrácia, demokrácia); mai szóval egy *szuverénre* ruházzák át. A szuverén a szerződésben semmiféle kötelezettséget nem vállal magára, sőt egyesíti magában a törvényhozó, a végrehajtó és a bírói hatalmat, s hatalmát egy megfelelő erőszakszervezet révén érvényesíti. Mivel ő maga mondja meg, hogy mi a törvény, hogy mi jogos és mi jogtalan, mi igazságos és mi igazságtalan, így már fogalma szerint sem követhet el sem törvényteleniséget, sem jogtalanságot, sem igazságtalanságot.”²

Akkori kontextusa és jelentése szerint ez a Hobbes által „halandó isten”-nek nevezett szuverén: az adott társadalom összességének teljhatalmú vezetővel való szimbolikus megfeleltetése (a világi és egyházi vezetés egyszerre jelenti az államot) – ami maga az óriási bibliai lény, a Levitán – a nagy cet. Ma azonban a „szuverenitás” inkább önrendelkezést jelent egy adott ország, közösség (mint például a nemzeti szuverenitás esetében), vagy/és az egyének szempontjából (a

---

²https://mmi.elte.hu/szabadbolcseszett/mmi.elte.hu/szabadbolcseszett/index3dff.html?option=com_tanelem&id_tanelem=280&tip=0 (Letöltés: 2023-07-27)

szuverenitásról és az uralkodó jogkövetéséről a felvilágost megelőzően, már 1576-ban értekezett Jean Bodin³, még jóval Locke, sőt Hobbes előtt).

Az alapvető különbség Hobbes és Locke között az, hogy Hobbesnál az egyén saját akarata és beleegyezése révén és saját védelme érdekében behódol a teljhatalmú szuverénnek, mindaddig, amíg az megvédi életét, míg Locke-nál az egyének egymás között „kötnek” látenis módon, azaz már mindig meglévő – a társadalomba való beleszületés okán – beleegyezés általi szerződést saját védelmükben, és ezt demokratikusan választott képviselőik révén érvényesítik, akiket lecserélhetnek, ha azok nem védik jól „tulajdonaikát” (élet, szabadság, vagyon). Alapvetően mindketten a védelem érdekében jogot ruháznak át valaki másra, de Hobbes sokkal többet megenged a szuverénnek, és az egyén – ha védelmét nem biztosítják, akkor – tudatosan választhat más szuverént is, míg Locke kevesebbet enged meg a képviselőknek, de az állam meglétét erendőnek tartja, abból szerinte nem lehet kilépni. Locke-nál mintha a társadalom egészének megértéséből hiányozna a gazemberek, rablógyilkosok perspektívája, ami Hobbesnál viszont megvan, az egyén szabadon élhet mindentől függetlenül saját akarata szerint, de akkor nem számíthat semmilyen védelemre – vagyis behódolás nélkül szinte eleve halálra van ítélve, mely állapotot viszont érdekében áll megszüntetni, de akkor hűségesnek kell lennie, és nem léphet vissza a hadiállapotba. Locke-nál viszont az eleve meglévő társadalmi együttélés szabályrendszere biztosítja a liberális szabadságjogokat.

Locke az Amerikai Egyesült Államok függetlenségi nyilatkozatára (1776) is nagy hatással volt (erről bővebben írt Goldberg 2018/2019), mely tartalmazza a természetjogból levezetett természetes és elidegeníthetetlen emberi jogokat.

Az emberek társadalmi szerződése a remélt előnyök érdekében szervezett és szabályozott egységben nyilvánul meg, mely alapelv a mai napig nem változott – persze a különböző közösségeket lehetővé tevő alapvető ideológiák és alapelveik a történeti hagyomány szerint más-más fundamentumra épülnek (mint Kantra építve Czétány írja 2019-es könyvében: Isten-konzervativizmus, Én – liberalizmus, Világ – kommunizmus), és ezeken túl más-más hangsúlyokkal és újításokkal élhetnek. A liberális Locke a következő mellett érvelt: „Politikai hatalomnak tehát azt a jogot nevezem, hogy a tulajdon szabályozása és védelme céljából törvényeket hozzanak [...]”. (Locke 1986, 40.) Az így létrehozott társadalmi szerződés azért jött létre, „hogy kölcsönösen *megvédjék* életüket, szabadságukat és vagyonukat, amit közös elnevezéssel *tulajdonnak* nevezek.” (Uo. 126.)

A ma is alapvető fontosságú szabadság nála nem a szabadosságot jelenti, és ma sem igazolható „oda-vissza” Locke klasszikus liberalizmusa a rosszul értelmezett posztmodern *anything goes* értékrelativizmusával, vagy a szubjektum valamilyen önérdékű, esetleg törvényen felüli kiemelésével.

„A szabadság tehát nem az, aminek Sir R.F. mondja, aki szerint: A szabadság abban áll, hogy mindenki azt csinálja, ami kedvére van, úgy él, ahogy tetszik neki, és nincs kötve semmilyen törvény által (O.A. 55[224]); hanem a kormányzat alatt élő emberek szabadsága annyit jelent, hogy van egy állandó szabály, amely szerint élnek, amely általánosan érvényes a társadalomban mindenkire.” (Locke, 1986, 55.)

---

³ https://hu.wikipedia.org/wiki/Jean_Bodin (Letöltés: 2023-12-20) Az állam (Bodin, 1576/1988) első mondata szerint: „Az állam több családnak és az ő közös ügyeiknek jogszerű kormányzata szuverén hatalommal.” Vagyis témánkat érintve a lényeg az, hogy a szuverén uralkodónak jogszerűn kell viselkednie.

Ez azt jelenti, hogy a polgár „kötelezettséget vállal magára e társadalom minden tagjával szemben, hogy aláveti magát a *többség* döntésének és elfogadja azt...” (Uo. 107.) A szabadság és egyenlőség természeti törvényének megvédése már nem az egyének feladata, arra ott van a bírói és végrehajtó hatalom.

„Azok *vannak* egymással *polgári társadalomban*, akik egy testületté egyesültek... és tagja lett valamilyen politikai közösségeknek, lemondott arról a hatalomról, hogy egyéni ítéletének végrehajtásával maga büntesse meg a természeti törvény megsértéseit [...]” (Uo. 98.)

A képviseleti demokráciáról és többségi elvről a következőket mondja Locke:

„Amint megmutattuk, a többség kezében van a közösség egész hatalma azok felett, akik először egyesülnek társadalommá, és ezért a többség használhatja ezt a hatalmat arra, hogy időről időre törvényeket hozzon a közösség számára, és e törvényeket általa kijelölt közhivatalnokokkal hajtassa végre; s ekkor a kormányzat *formája* a tökéletes *demokrácia*. [...] A *kormányforma* ugyanis attól függ, hogy *kinek a kezébe teszik* le a legfőbb hatalmat, ez pedig nem más, mint a *törvényhozó hatalom*; [...] Az *államformát* tehát az határozza meg, hogy *kinek a kezében van* letéve a törvényhozó hatalom.” (Uo. 131.)

Mai értelemben ez azt jelenti, hogy a szavazók döntésének megfelelően, a négyévenkénti országgyűlési választások alkalmával feláll egy képviselőtestület, vagyis az Országgyűlés, amit a polgárok akaratának megfelelően a többségi elv alapján megszavazott kormánytöbbség irányít, mivel a törvényalkotáshoz a 2/3-os törvények kivételével elegendő az egyszerű, vagy a minősített többség. Az általános és egyenlő szavazójog elve, valamint a választási törvény biztosítja, hogy a többség akaratának megfelelően választott országgyűlési képviselőtestület állhasson fel, és minden választó akarata kifejezésre juthat, ha az általa preferált párt meghaladja a bejutási küszöböt, ami 5%. A négyévenkénti országgyűlési választások úgy adnak esélyt és reményt a szavazóknak – amennyiben akaratával egy választáson kisebbségbe került –, hogy a következő választáson 4 év múlva új lehetőség adódik a választásra. Ez biztosítja, hogy mindenki úgy érezhesse, a demokrácia működik.

„Nem kell nagyon tartani [a hatalommal való visszaélésektől] olyan kormányzatokban, ahol a *törvényhozó hatalom* egészében vagy részben változó összetételű testületekből áll, melyeknek tagjai a testület felosztása után ugyanúgy országuk közös törvényeinek alávetett alattvalók, mint a többiek.” (Uo. 138.)

„Az embereknek ugyanis az az érdekük és szándékuk, hogy igazságos és *egyenlő képviselők* legyen; aki tehát a leginkább elősegíti ennek megvalósulását, az kétségtelenül barátja és megszilárdítója a kormányzatnak, és nem nélkülözheti a közösség helyeslését és beleegyezését.” (Uo. 152.)

A parlamenti képviselőválasztások abban a hitben zajlanak le, hogy a választók saját – politikai értelemben vett – sorsuk irányítását egy velük azonos jövőképet képviselő, ám hozzáértésében magasabban kvalifikált személy veszi át, ami a társadalom egésze számára is pozitív előnyöket jelent. „Legvégső határait tekintve a törvényhozók hatalma *a közjóra korlátozódik* a társadalomban.” (Uo. 134.) Ez azonban csak akkor biztosított, ha a mandátummal rendelkező képviselő hűen képviseli megválasztói akaratát, és nem dönt ellentétesen egyes kardinális kérdésekben, mint azt megválasztása előtt kinyilvánította. Ekkor ugyanis visszaél pozíciójával, ami a szavazópolgárokat mentesíti az engedelmesség alól, mivel saját akaratukból – főként, ha úgy döntöttek, mint a többség – nem mondanának le korábbi állásfoglalásukról, még akkor sem, ha a képviselők retorikájukban saját és szakembereik *know how*-jára hivatkoznak.

Ne felejtsük el, hogy választási ígéreteivel szemben, a 2006-os választási győzelmét követő napokban a szocialistának mondott – ma pedig 2023-ban – neoliberális Gyurcsány Ferenc éppen az ellenkezőjét tette annak, amit ígért, az „őszi beszéd” nyilvánosságra kerülésével pedig ennek tervszerűsége is kitudódott, amire a lakosság tiltakozással, ő pedig rendőrségi túlkapásokkal reagált. Locke a következőképpen érvel:

„Nem attól lesz valami támadás a kormány ellen, hogy megváltoztatják a jelen állapotot, amely talán hanyatlás és romlás következtében állt elő, hanem attól a törekvéstől, hogy megkárosítsák vagy elnyomják az embereket, s egy részt vagy pártot felemeljenek és megkülönböztessenek a többiektől, akiket igazságtalanul elnyomnak. Amiről, helyes és marandó érvényű mértékkel mérve, el kell ismerni, hogy előnyére válik a társadalomnak és az embereknek általában, az – ha végrehajtják – mindig igazolni fogja magát; és ha az emberek a kormányzat eredeti rendszerének megfelelő, igazságos és vitathatatlanul *egyenlő mértékek szerint* választják *képviselőiket*, ez kétségtelenül a társadalom akarata és aktsusa lesz, bárki engedélyezte vagy rendelte is el, hogy így cselekedjenek.” (Uo. 153.)

Nem hozhat tehát a kormány szűk miniszteriális köre, vagy maga a miniszterelnök, illetve a többségben levő pártok vezetése olyan döntéseket – illetve nem kényszeríthetnék saját párttársait a frakciófegyelem által olyan gombnyomásra az Országgyűlésben –, melyek szembe mennek a polgárok általános, többségi véleményével. „Senki sem adhat át ugyanis másnak nagyobb hatalmat, mit amekkorával ő maga rendelkezik [...]” (Uo. 134.)

„Mert sokkal rosszabb helyzetben lesznek az emberek, mint a természeti állapotban voltak, ha a sokaság egyesített hatalmát egy vagy néhány emberre ruházzák, hogy azután ezek – akiket egyáltalán nem kötnek rögzített mértékek, amelyek irányítanák vagy igazolnák cselekedeteiket – tetszésük szerint kényszerítsék őket arra, hogy engedelmeskedjenek hirtelen támadt gondolataikon vagy meggondolatlan és addig a pillanatig ismeretlen elhatározásaikon alapuló túlzó és szertelen rendelkezéseiknek.” (Uo. 137.)

Gondoljunk csak a 2006-os választásokat követően a rendezetlen és kapkodó egészségügyi reformokra (melynek a 2008-as népszavazás vetett véget – a vizitdíj, a képzési hozzájárulás és a kórházi napidíj megszüntetése ügyében – és alapozta meg „a böszme” őszi beszéd lelepleződésével együtt a 2010-es nemzeti irányú kurzusváltást), vagy a kétes háttérű privatizációs eljárásokra, vissza egészen az 1989-es „rendszerváltásig”, többek között magának Gyurcsány-nak is a gyors meggazdagodását eredményezve. Mindkettőre vannak példák és ellenpéldák, a 2006-os ellenzék (közülük ma kormánypártok: Fidesz-KDNP) többnyire morális kifogásokkal érvelt, a kormány pedig védte intézkedései „jogosságát és eredményességét” még a csőd szélén is.

„A törvényhozó hatalom csupán bizalmon alapuló hatalom, amelynek bizonyos célokat kell követnie, és ezért az *emberek kezében* még mindig megmarad az *a legfőbb hatalom*, hogy elmozdítsák vagy *megváltoztassák a törvényhozó szervet*, ha úgy találják, hogy a törvényhozó szerv a beléje vetett bizalommal ellentétesen cselekszik. Mert minden *hatalmat*, amelyet *abban bízva adnak át*, hogy általa elérnek valamilyen *célt*, korlátozza ez a cél; ha tehát nyilvánvalóan elhanyagolják a *célt* vagy szembefordul vele, akkor a hatalom birtokosai szükségszerűen *elveszítik a bizalmat*, a hatalom pedig visszaszáll azokra, akik előzőleg a törvényhozó szervnek adták, és ezek újból átruházhatják olyanokra, akiket biztonságuk megóvása szempontjából a legalkalmasabbnak tartanak. És így a *közösség* örökre *megtartja azt a legfőbb hatalmat*, hogy megvédje magát bárkinek, akár a törvényhozóinak a merényleteivel és cselszövéseivel szemben is, ha ezek oly ostobák vagy gonoszok, hogy fondorlatos terveket forralnak és hajtanak végre alattvalók szabadsága és tulajdona ellen.” (Uo. 145.)

Az nem fogadható el, hogy Fricz Tamás politológus sokat emlegetett szavait idézve: „Magyarország egy következmények nélküli ország.” A törvényhozókra is ugyanúgy érvényeseknek kellene lenniük a törvényeknek, de persze a jogi kiskapukat, az azokat leginkább ismerők ki tudják játszani – ezért sem lehet elítélni egy morálisan elfogadhatatlan politikai cselekedetet, ha az ténylegesen nem ütközik törvénybe, vagy áttételes, és ezért nem bizonyítható, bár ténylegessége a gondolkodó emberek előtt nyilvánvaló.

„A törvényhozó hatalom külön személyek kezébe van letéve, akiknek, ha megfelelő módon összegyűlnek, hatalmuk van arra, magukban vagy másokkal együtt, hogy törvényeket alkossanak, de miután megalkották, ezeket elkülönítik tőlük, és ők maguk is alá lesznek vetve az általuk hozott törvényeknek; ez olyan új és őket közelről érintő kööttség, mely figyelmezteti őket, hogy a közjó érdekében alkossák meg a törvényeket.,, (Uo. 143.)

Csupán különböző tulajdonságai okán hívhatunk egy társadalmi berendezkedést demokráciának. Azt, hogy mikor mit értettek a különböző fogalmakon, a filozófusok írásaiból tudhatjuk meg. A dolgok, és szavak párosítása ugyanis a különböző racionalista konstrukciókon múlik, ami emberi döntés eredménye. Mi ezeknek a múltbeli konstrukcióknak az eredményeiből és a jelen kihívásaiból következtethetünk arra, hogy ma milyen megoldási javaslatokból kellene kiindulnunk.

3. A természeti állapotról és a visszahívhatóságról

A természeti állapot egy filozófiai spekuláció szerinti visszavezetés, a jelenlegi – avagy a mindenkori – gondolkodás szerinti elképzelés visszamenőleges ráolvasása az emberi történelem kezdeteire, majd így felfejtve annak menetét.

Hobbes az ember állati természetét és a fizikális erőt, erőszakot nevezi meg kiindulópontként, valamint a véleménykülönbséget, és ennek kivezetését és jogi, azaz közhatalmi rendezését a természeti törvényre bízta – a saját élet védelmében behódolás a szuverénnek –, vagyis egy korlátlan „főhatalomra” (egyes elképzelések szerint optimális esetben egy alkotmányos monarchára), aki hatalma által „mindannyiukat képes megfélemlíteni” (Hobbes, 1651/1970, 108.) és a vitás kérdéseket egyedül el tudja dönteni, a megállapodásokat pedig betartatni⁴. „Hobbes a *Leviatánban* az emberi értelmet alkalmatlannak tartotta arra, hogy irányításával az egyének visszafogják destruktív viselkedésüket a természeti állapotban.”⁵

Locke viszont az angolszász felvilágosodás és polgári jogok védelmében az ész-képességet általánosnak veszi és ebből indul ki (csupán érdekességként jegyezzük meg, hogy az ész-képességet viszont Istentől származtatja és az emberi fajra leginkább jellemzőként állítja be, mint Arisztotelész). Idézzük most hosszabban Locke írását ennek kapcsán (1689/1986, 42–44. o.):

„A természeti állapotot természeti törvény kormányozza, amely mindenkit kötelez; És az ész – amely maga ez a törvény – mindenkit, aki csak hozzá fordul, megtanít arra, hogy mivel az emberek valamennyien egyenlők és függetlenek, senki sem károsíthatja meg egy másik embert életében, egészségében, szabadságában, vagy javaiban. Az emberek ugyanis valamennyien egyetlen mindenható és végtelenül bölcs Teremtő alkotásai; valamennyien

---

⁴https://mmi.elte.hu/szabadbolcseszeti/mmi.elte.hu/szabadbolcseszeti/index4619.html?option=com_tanelem&task=all&id_tananyag=63 (Letöltés: 2023-07-27)

⁵https://mmi.elte.hu/szabadbolcseszeti/mmi.elte.hu/szabadbolcseszeti/index3544.html?option=com_tanelem&task=all&id_tananyag=50 (Letöltés: 2023-07-27)

egyetlen szuverén Úr szolgálai, akik az ő rendeletére és az ő dolgában küldettek a világba; annak tulajdonai, aki alkotta őket, s addig kell életben maradniuk, amíg neki, és nem addig amíg nekik tetszik. S mivel hasonló képességeket kaptunk, s valamennyien a természetnek egy azon közösségén osztozunk, nem tételezhető fel közöttünk semmiféle *alárendeltség*, amely felhatalmazna minket egymás elpusztítására, mintha úgy teremtettünk volna egymás használatára, mint ahogy a teremtmények alsóbb rendjei a mi használatunkra.

[...]

Hogy pedig az emberek valamennyien visszatartassanak mások jogainak megsértésétől és egymás megkárosításától, s hogy valamennyien tiszteletben tartsák a természeti törvényt, *amely az egész emberiség békességét és védelmét kívánja*, a természeti törvény végrehajtása ebben az állapotban az összes emberek kezébe van letéve, mi által mindenkinek jogában áll megbüntetni a törvény megszegőit oly mértékben, hogy a törvény megsértését megakadályozza. [...] Mert amit e törvény végrehajtása során bárki megtehet a tökéletes *egyenlőségnek* ebben az állapotában, ahol senki sem feljebb valója vagy bírálja a másiknak, annak megtételére szükségképpen mindenkinek joga kell, hogy legyen.

[...]

Hogy megtorolja vétkét, mégpedig annyira, amennyire a higgadt értelem és a lelkiismeret parancsolja, tehát arányosan a vétséggel, vagyis olyan mértékben, ami *jóvátételként és elriasztásul* szolgálhat. Mert az egyik ember jogosan csakis e két oknál fogva okozhat kárt a másiknak, és ezt nevezzük *büntetésnek*. A természeti törvény áthágásával a bűnös kinyilvánítja magáról, hogy más szabály szerint él, nem az ész és a közönséges igazságosság szabálya szerint, holott Isten ezt a mértéket állította kölcsönös biztonságuk kedvéért az emberek cselekedetei elé; így a bűnös veszélyessé válik az emberiségre, semmibe veszi és eltépi a köteleket, amely arra szolgál, hogy megvédje az embereket a sérelmekről és az erőszaktól. Mivel pedig ez bűn az egész faj, valamint a faj békéje és biztonsága ellen, s mivel ez utóbbiakat a természeti törvény biztosítja, ezért mindenki megteheti – ama jogánál fogva, hogy megvédje az emberiséget általában –, hogy megfélemezze, vagy ha kell, elpusztítsa azt, ami ezekre nézve ártalmas, és olyan bajt okozzon a törvény megsértőjének, hogy az megbánja a törvényt sértést, s ezáltal visszariassa őt – s az ő példájával mindenki mást is – attól, hogy ugyanezt a bűnt elkövesse. Ebben az esetben és ezen az alapon mindenkinek joga van ahhoz, hogy a bűnöst megbüntesse és a természeti törvény végrehajtója legyen.”

Nem önbíráskodásról van szó – hiszen azt már kizárja mind a hobbes-i átruházott hatalom elképzelése, mind a locke-i polgári kormányzat –, hanem arról a teoretikus természettörvényről, hogy ezt a mindenkinek meglévő jogát a köz érdekében és az egyének ésszerű belátása által a megválasztandó képviselőkre átruházzák. Hobbes-nál és Locke-nál is kétséges azonban, hogy a monarcha vagy a polgári kormányzat meddig mehet el az egyéni jogok megsértésében. Hobbes többet megenged a főhatalomnak, Locke azonban erősen korlátozza a polgári kormányzat hatalmát, de ez utóbbi persze működésképtelenséget okozna (gondoljunk csak arra, hogy például egy telekkisajátítás – nem mindig optimális vételi áron – a közútépítés érdekében sokszor szinte elkerülhetetlen), ám Locke a képviselők visszahívhatóságát egy kritikus szavazati arányhoz köti, vagyis inkább többségi demokráciát hirdet. A *Szabadszavazás* elnevezésű online filozófiai összefoglalókat tartalmazó írások között a „*Politikai ideológiák*” című rovatban a következőképpen fogalmazznak erről:

„Locke - Hobbeshoz hasonlóan - a természeti állapotból indul ki. Locke természeti állapota azonban korántsem olyan borzalmas, mint Hobbesnál: nem a mindenki harca mindenki ellen állapota jellemzi. Locke feltételezi, hogy már ekkor is vannak érvényes erkölcsi normák: olyan természettörvények, amelyeket mindenkinek kötelessége betartani. Ilyen természettörvény egyebek között a tulajdonjog tiszteletbetartására vonatkozó szabály. Azt azonban Locke is elfogadja, hogy a természeti állapotban nem lehet a természetjognak egykönnyen érvényt szerezni. Ehhez polgári hatalomra van szükség, amelynek célja így a természettörvények kikényszerítésével a békés társadalmi rend biztosítása.

Ha a kormányzat célja a már a természeti állapotban is kötelező természettörvény kikényszerítése, akkor nem szükséges, hogy a kormány hatalma korlátlan legyen. A természeti állapot egyénei többségi döntéssel meghatározzák, ki gyakorolja a politikai hatalmat, melynek egyetlen forrása az emberek beleegyezése, és egyetlen célja a természettörvények érvényesítése. Eddig lényegében Locke ugyanazt állítja, mint Hobbes. Csakhogy Locke esetében a kormányzat hatalma eleve korlátozott: az emberek a törvények kikényszerítésével bízták meg a kormányzatot. Ebből következik, hogy a kormányzat nem tehet semmit, ami ellentétes a felhatalmazással: a kormányzat hatalma csak akkora, amennyit rá ruháztak a természeti állapot egyedei. Amennyiben a kormányzat visszaél a rá ruházott hatalommal, és jogsértést követ el, a kormányozottak bármikor fellázadhatnak a bitorlás ellen.

A locke-i elmélet – ellentétben a hobbes-ivel – már nem csak kiindulópontjában tekinthető liberálisnak. Nem csak hogy az egyénektől, a kormányozottak beleegyezéséből származtatja a kormányzat hatalmát, de azt eleve korlátozottnak is tekinti.”⁶

Locke láthatóan kihagy, átugor egy lépést, nevesül a polgári megegyezést és azt eleve, mint természettörvényt kezeli és a természeti állapotba visszairja. Locke tehát bizonyos szempontból téved, méghozzá saját liberális alapvetésében, ugyanis összemossa a természeti állapotot és a természeti törvényt, így a liberális igényű szabadság-elvet és közmegegyezésen alapuló, azaz szerződéselméleti természettörvényt visszafelé beleolvasta a múltba (retroaktívan – ez Bergson fogalma), és ezért tarthatja ezt alapvetőnek, már a természeti állapotban is meghatározónak.

Ez azonban egyoldalú történelemszemlélet, Czétány (2019) szóhasználatával élve (lásd erről bővebben Müller 2021) mondhatnánk: a kantianus transzcendentális „Én”, mint a liberalizmust megalapozó konjunktív szintézis egyoldalú használata, mely ugyanakkor az észszerűséggel párosulva a társiasság, vagyis a konnektív szintézis alapja is, mindezt az úgynevezett saját tulajdon – mint elválasztó (diszjunktív) szintézis – védelmében.

Magyarország beállt a liberális sorba a rendszerváltáskor, és az alapelveket tekintve ezt képviseli a mai napig, mivel teljesen átfordult a nyugati liberális demokrácia-berendezkedés irányába, a nyugatnak való megfelelés-igényből, és a korábbi kommunista diktatúra megismételhetőségének elkerülése érdekében. A konnektív kereskedelem – mint jó értelemben vett globalizáció – mindenkinek közös célja volt az 1989/1990-es magyarországi rendszerváltást követően. A gyors meggazdagodás reménye azonban a túlnyomó többség számára nem következett be, hanem a neoliberális tőkefelhalmozás és profitéhség uralkodott el.

Most azonban nem a rendszerváltást firtatjuk, hanem a liberalizmus és az előtte már megjelenő, úgymond emberi „természeti állapot” mibenlétét, azt a bizonyos fikatív, elméleti elbeszélés általi nullpontot, ahonnan az emberi társadalomnak ki kellett nőnie ahhoz, hogy azok legyünk ma, akik vagyunk.

Amiért ezt egyáltalában felhozzuk, az Hobbes ötlete: milyen volt a természeti állapot és mi kellett ahhoz, hogy létrejöjjön az emberi társadalom? Az eredeti, természeti állapot az állatokéhoz hasonlatos. Mint mondja: „Ember embernek farkasa” („*Homo homini lupus*”); bár ma már tudjuk, hogy a farkas valójában egy jól szervezett közösségi lény, de akkoriban az ember számára vad volt, ami az emberre régen prédaként nézett, viszont ma már inkább fél a természetben a puskás embertől és dühös, illetve zavart idegállapotú az állatkertben. Tehát a kérdésben a társiasság a lényeg, és ennek biztosítéka a jog. A végső döntés azonban a döntéshozóé, aki a hatalom, az uralom. Freud írt (1930/1982; 1939/1987) a mindent megtehető legerősebb alfa-

⁶https://mmi.elte.hu/szabadbolcseszeti/mmi.elte.hu/szabadbolcseszeti/index4619.html?option=com_tanelem&task=all&id_tananyag=63 (Letöltés: 2023-07-27)

hímről, aki minden nöstényt birtokol – ez a Zeusz előtti ősi görög mitikus isteneket idézi, illetve az állatvilágot, mint azt az állatok királyánál, az oroszlánnál, mint fajnál is láthatjuk. A hatalom letéteményese a szuverén uralkodó Hobbesnál, aki – egyes értelmezők szerint – optimális esetben az alkotmányos monarcha megtestesítője.

Locke-nál azonban az uralkodó le is mondatható, mert a többség beleegyezésétől kapta hatalmát. Ez ott hibádzik, hogy ez akkor lenne lehetséges, ha figyelembe véve Freudot, a fiatalok fellázadnak, megölik és rituálisan megeszik a korábbi vezért – így hatalmuk akkori hitük szerint, de szimbolikusan mindenképpen rájuk „száll” –, majd megegyeznek a hatalom kvázi-demokratikus felosztásáról, és ezek után már szinte mindenkinek jut nöstény (azaz a sokszor szűkös erőforrásokat kezdetben egymás között elosztották). Vagyis leegyszerűsítve és felhasználva a Freud által is említett mítoszt, az ősapa uralma Hobbes verziójához áll közelebb, a fiúk összefogásához pedig Locke írása. Tehát Hobbes természeti állapotra vonatkozó antropológiai nézetei a spekuláció szintjén megelőzik Locke koncepcióját, vagyis időben messzebbre tekintenek vissza, mint Locke elképzelése.

Manapság is sok szó esik arról a politikáról szóló filozófiai diskurzusokban – főként Deleuze révén –, hogy az intézményes rend állandósága is illúzió, ez bármikor fellazulhat, megbomolhat, széteshet – általában erő felmutatásakor – amit a történelmi képlékenység megtapasztalhatóvá tesz. A polgári rendet éppen az erőszak teszi illuzórikussá, vagyis Locke elképzelését Hobbes kiindulópontja.

De így volt ez akkor is, amikor 1956-ban magyar fiatalok úgy érezték, hogy megdönthetik a szovjetek által támogatott kommunista diktatúrát. Sokan beszélnek arról, hogy az akkori szabadságharc egyik érdeme, hogy utána valamennyit engedni kellett az állampártnak, nehogy újra fellázadjanak a magyarok, ezért lehettünk a „legvidámabb barakk” a keleti blokkban, vagyis a kommunistáknak szüksége volt a besúgóhálózatra, mert mindig féltek egy újabb szabadságharctól (vagy bizonyos értelemben a totalitárius kommunista rendszer elleni forradalomtól), ezért minden ilyen irányú kezdeményezést az 1980-as évek közepéig csírájában elfojtottak.

Továbbá Locke a szabadságot alapvetőnek, fundamentálisnak tartja, faji hasonlóságokra, közel azonos képességekre hivatkozva (ami az angolszász „*common sense*”, vagyis a „közös ész” alapja, mivel ez az emberi oksági gondolkodás, mint következtetés és tervezés leglényegesebb előfeltétele), de az ő megközelítése – mint az imént megállapítottuk – már az összefogás, tehát a társiasság egy eredeti Hobbes-i természeti állapotot „meghaladó” koncepciójára épült. Ezért Locke inkább visszamenőlegesen „ráolvassa” (retroaktivitás) saját liberális kívánalmait a természeti állapot általa bemutatott elképzelésére. Ez viszont manapság a filozófiai diskurzusokban, mint kifejezetten torzító hatásokat, megállapításokat, meggyőződéseket létrehozó álláspontnak minősítendő. Olyan ez, mintha valaki a XXI. század mai PC (*political correct* – politikailag korrekt), gender és egyéb egyenlősítő – még ha az a sokszínűsítés zászlaja alatt vonul is fel – kérdéseit kérné számon az elmúlt évszázadok emberein, akik ilyenekről csupán részlegesen, amolyan lábjegyzetként hallhattak.

Locke úgy ír, mintha a kölcsönös elismertség alapvető emberi jog lenne, és éppen azért ő a liberális gondolkodás kiemelt alakja. Ugyanakkor ez már inkább a mai viszonyok szerint értelmezhető egyértelműként. Ám az észhasználat szempontjából is intenzitás-különbség van az egyes egyének között. Az ész, elme, ráció, értelem különböző diskurzusait egy fogalom alá terelve – a 3É filozófiája által – „értelemnek” neveztem el, illetve az észlelés és az érzelmi regiszter kapcsán is intenzitás-különbségek állapíthatóak meg a tudat filozófiája kapcsán (Müller 2016). Mivel pedig Locke az Isten által adott ész-képességre és ennek használatra alapozza

filozófiáját, ebből egyenesen következik, hogy a közmegegyezés általi polgári képviselőválasztásban azok kerülnek ki győztesen, akik a leginkább jeleskednek az észhasználat mindenféle formájában. A veszélye ennek abban áll, ha valaki érzelmeit hangoztatja, de valójában csak imitálja, testileg tudatosan mímeli, miközben retorikai szólamaiban éleselmjűségét fitogtatja és kijátszva a hallgatóságot; ez ugyanis a hazugság, becsapás politikája.

Hol van az a pont, amikor az utóbbi, mint gyakorlat beléphet a mai politikai diskurzusba? Talán éppen manapság is, amikor a nyugaton uralkodó neoliberais demokraciáfelfogás oly mértékben befolyásolt a hatalom 4. ága által – a többi, hagyományos Montesquieu-i (1748/1962) hatalmi ágak: törvényhozó, bírói, végrehajtó –, hogy a média már mindent leural és „kézben tart”, beleértve az úgynevezett megválasztott képviselőket, akik sokszor, sok országban csupán bábként funkcionálnak, önálló nemzetépítő vízió nélkül.

A jó döntésekhez egy adott ország szempontjából ugyanis tárgyi tudás, türelmes intelligencia és hithű hazaszeretet is kell. A népet megbódító média, ha leváltja a bódulatba ejtettek által a saját népéért küzdő politikai elitet, akkor győzött, ugyanakkor, ha a megbódultak leváltják a nekik is jót akaró és nemzetben gondolkodó politikai elitet, akkor ők maguk is veszettek, méghozzá saját szavazatuk/szavazataik által. A politikai tisztánlátás a nemzet érdekében sokszor a *mainstream* média által hirdetett elvekkel ellentétes döntéseket kíván, ami a gondolkodásukban félrevezetettek által nemtetszést vált ki. Ám a döntések mögött sokszor olyan összetett tények húzódnak, ami nem interpretálható oly könnyedén, mint az érzelmileg befolyásolt tömegek számára a nemzeti érdekekkel nem összeegyeztethető érdekeket kiszolgáló médiumok által legyártott könnyed jó-rossz dichotomikus skálán való elhelyezkedés megfogalmazása.

A nemzeti érdek mentén való politizálásán belül a külpolitika inkább pragmatikus és nem ideologikus, a hagyománytisztelet és elfogadás kölcsönössége pedig a kereskedelmi konnektivitás előfeltétele. Ráadásul a döntések hátterét sokszor nem is célszerű megvilágítani, mivel üzleti és államtitok minőségű döntésekről és stratégiai indokokról van szó. Ez utóbbi akkor lehet veszélyes, ha ideológia-vezérelt, és szélsőséges irányzatokat képviselő vezetők állnak egy ország élén. A rendszeres, 4-5 évente megtartandó demokratikus választások által azonban megtörténik a népfelügyelet, csak arra kell vigyázni, hogy ne külföldről pénzelt bábkormányt válasszának és ne is olyat, aki kiárusítja az ország javait, vagy ami még rosszabb: véresőt hoz. A Magyar Országgyűlés kezében ezen felül ott van a bizalmatlansági indítvány lehetősége is, mely által eltávolítható, leváltható, lecserélhető az olyan miniszterelnök és kormánya, akivel az országgyűlési képviselők többsége nem ért egyet.

„Magyarország alaptörvénye értelmében a magyar miniszterelnökkel szemben konstruktív bizalmatlansági indítvány nyújtható be. Mivel a Kormány sorsa összefonódik a miniszterelnökével, így ez egyúttal a teljes Kormánnyal szemben benyújtott bizalmatlansági indítványnak minősül. Az indítványt legalább a képviselők egyötöde terjesztheti az Országgyűlés elé, amely az indítvány feletti vitát és szavazást legkorábban a beterjesztéstől számított 3 nap múlva, de 8 napon belül (türelmi idő) tartja meg. Ha a képviselők többsége megszavazza az indítványt, egyúttal az abban szereplő miniszterelnök-jelöltet is megválasztottnak kell tekinteni.”⁷

Locke igénye tehát intézményes formában is biztosított Magyarországon és be van biztosítva, ha a Magyar Országgyűlés képviselőinek szavazata és a népakarat találkoznak egymással; nem úgy, amikor a bal-liberálisnak mondott kormány bevédte a 2006-os őszi beszéd kiszivárogo-

---

⁷ https://hu.wikipedia.org/wiki/Bizalmatlans%C3%A1gi_ind%C3%ADtv%C3%A1ny (Letöltés: 2023-08-27)

tatása által lebukó miniszterelnököt, és csak három évvel később kerestek egy ügyvivőt miniszterelnöknek. Utóbbi esetben a kormányzó politikai elit érdeke az volt, hogy ne a népakaratot képviseljék, hanem saját maguk érdekeit, amely oly mértékű bizalmatlanságot szült a bal-liberálisnak mondott (MSZP-SZDSZ), de csak önös érdekeket képviselő, neoliberalis politikusokkal szemben, ami 2010 óta már 4 alkalommal 2/3-os többséget eredményezett az Országgyűlésben a nemzeti kormányoknak.

Az 1956-os forradalom kitörésének ötvenedik évfordulóján (2006. október 23.) elkövetett rendőri túlkapásokat a hatalmon lévők még – szó szerint – díjazták is, ami az erőszak alkalmazása által teljesen ellehetetlenítette a liberális álcájukat. A balatonöszödi beszéd kiszivárgása, az azonnali le nem mondás és a szemkilövetős rendőrtettek az 50. évforduló meggyalázásaként⁸ együtt eredményezték a nép részéről a nemzeti politika radikális megerősödését. A magyar polgárság a kommunista diktatúrából már régen kiábrándult, a rá következő rendszerváltás után pedig a posztkommunisták által elkövetett hatalomféltő és befolyásféltő neoliberalis erőszak máig hatóan elfordította az embereket a pénzorientált neoliberalizmustól és annak mindenféle ideológiai leágazásától, álcájától (például az éppen divatos kisebbségeket védelmező, túlhajszolt törekvéseiktől, ami persze az EU-ban sohasem jelenti az őshonos magyar kisebbségek védelmét a trianoni békediktátum által elszakított területeken) és inkább a hagyományos szabadságelveket követelik, a Locke-i liberalizmust, de nemzeti alapon.

Hobbes-ot azért kritizálják liberális irányból, mert a vezér lehet rossz is, és elárulhatja saját népét, hazudhat, kiárusíthatja az országot, háborúba sodorhatja, ezért biztosítani kell a leváltathatóságot.

„A hobbes-i társadalmi szerződés eredménye a korlátlan hatalommal rendelkező állam. Bár a kiindulópont, vagyis a hatalom az egyének beleegyezéséből történő levezetése liberális alapvetés, a hobbes-i Leviatánt biztosan nem nevezhetjük a liberális állam előképének.”⁹

Ám éppen a hatalmukat féltő bal-liberálisnak mondott, de valójában anyagi érdekeiket szem előtt tartó neoliberalis országgyűlési politikusok (MSZP-SZDSZ) lehetetlenítették el évekig, hogy leváltható legyen a nép szemében régen megbukott miniszterelnök.

„Mindössze egyszer szavazott ténylegesen az Országgyűlés konstruktív bizalmatlansági indítványról. Gyurcsány Ferenc leköszönő miniszterelnök javaslatára, hosszadalmas, több mint egy héten át elhúzódó, közel húsz lehetséges utódot fel- és elvető kormányfőjelöltkeresgélés után 2009. április 7-én 92 MSZP-s képviselő aláírásával a szocialista párt kezdeményezte Gyurcsány Ferenc miniszterelnökkel szemben a bizalmatlanság kimondását, egyúttal Bajnai György Gordon miniszterelnökké választását. Az eljárást számos kritika érte, mert sokak szerint nem állt összhangban az Alkotmány szellemével. A kétkedők érvelése szerint ugyanis az alkotmány elsősorban a parlamenti ellenzéknek kívánt eszközt adni a kormányváltáshoz, az intézmény célja tehát nem az, hogy a kormányzó elit – a köztársasági elnök által történő jelölés vagy az országgyűlési választások megkerülésével – maga cserélgesse a kormányfő személyét.”¹⁰

---

⁸https://hu.wikipedia.org/wiki/Magyarorsz%C3%A1gi_tiltakoz%C3%A1sok_2006_%C5%91sz%C3%A9n ; <https://magyarnemzet.hu/belfold/2023/10/gyurcsany-katonai-vecebol-leste-2006-ban-az-ellene-tunteteket> ; <https://magyarnemzet.hu/belfold/2023/05/hazudtunk-reggel-ejjel-meg-este-tizenhet-eves-az-oszodi-beszed> ; <https://www.origo.hu/itthon/20221019-gyurcsanyi-rendorterror-2006-osze.html> (Letöltés: 2023-11-22)

⁹https://mmi.elte.hu/szabadbolcseszet/mmi.elte.hu/szabadbolcseszet/index4619.html?option=com_tanelem&task=all&id_tananyag=63 (Letöltés: 2023-07-27)

¹⁰ https://hu.wikipedia.org/wiki/Bizalmatlans%C3%A1gi_ind%C3%ADtv%C3%A1ny (Letöltés: 2023-08-27)

A lebukás és a széleskörű tiltakozás ellenére csak akkor voltak hajlandóak lépni, amikor már túl közel volt a következő országgyűlési választás és lehetetlen lett volna a régi miniszterelnökkel ráfordulni a következő választásra. Azóta azt is látjuk már, hogy Gyurcsány és Bajnai egy csapatot alkottak és alkotnak, még a 2022-es országgyűlési választások során is, mint például a külföldről finanszírozott kormány-buktatási kísérletek kapcsán (média, információs háború), mely tényt csak „guruló dollároknak” hívtak a magyar politikai életben. A nyilvánvaló tények – az internetről való törlés előtti időből – egyszerűen lekövethetővé teszik a kapcsolati hálót. Kis utánjárással minden ilyesmi nyilvánvaló az emberi logika számára. A nép elbutítása, kritikai gondolkodásának elaltatása egy naiv, érzelmi típusú szemléletté nagyüzemben folyt, több ágon, specializálva, rengeteg médiafelületen stb.; sok részlet visszakereshető.

4. A liberalizmustól a neoliberalizmusig és a rossz értelemben vett globalizmusig

A neoliberalizmus a liberalizmus megcsúfolása, a nyers erő fitogtatása. „Aki nincs velünk, az ellenünk van!” – és ebben nagyon hasonlít a kommunizmusra (ez eredetileg Rákosi Mátyás kommunista diktátor mondása volt, ma már ennek átfogalmazásait használják a neoliberális irányzatok képviselői). A liberalizmus alapvetően azt hirdeti, hogy „mindent szabad, ami másnak nem árt” - sőt egyik parafrázis szerint: „Nem értek egyet azzal, amit mondasz, de életem végéig harcolni fogok azért, hogy mondhasd.” (Voltaire). Ez azt jelenti kis túlzással, hogy bár nem értek veled egyet, mégis mindent megteszek, sőt képes lennék meghalni is azért, hogy elmondhasd, amit gondolsz. Nagyon jól mutatja ennek tétjét, hogy mit jelentett ez a királyok korában vagy Magyarországon a rendszerváltás előtt. A rendszerváltás után már nem vittek el senkit „fekete autóval”, de mivel bárki bármit mondhatott, megszűnt a szavak régi típusú hagyományos értelemben vett ereje is. Érdektelenségbe fulladt sok minden, például a politikai humor elvesztette életét, a költők burkolt, sokszor áttételes megfogalmazásai aktualitásokat veszítettek, de ez történt a színházakkal is és egyáltalában a politikai kultúrával, mely lassan, de biztosan tömegcikké silányult és a tömegmanipuláció irányába tolódott el a széles rétegű politikai és kulturális elit eltűnése után, és ez világnézetektől függetlenül a korszaknak megfelelően történt.

A neoliberalizmus mint vadkapitalizmus nem törődik mások véleményével, mindent a saját érdekei szerint tesz. Ez totális társadalmi, szociológiai atomizálódás, egymástól való elszigetelődés, az egók harcának kora. Amikor ehhez olyan politikai álszentség csatlakozik, mely kihasznál mindenféle kisebbséget, és a nevükben tematizálja a kultúrát és a politikát, a nyers realgazdasági érdekek mentén, akkor ez a neoliberalizmus képes lesz arra, hogy kilépjen a lokális viszonyokból és globálisan, az egész Földet (és folyamatosan a táguló, ismert világot), de legalábbis annak nagyrészét tudatosan és mérnöki pontosságú tudattalan ráhatással/befolyással manipulálja.

A rossz értelemben vett globalizmus trükkje éppen az, hogy nem ideológiát árul, hanem a leghangosabb, legnagyobb befolyással rendelkezőkhöz igazodva tömegkultúrát csinál (a multinacionális cégek pedig marketingtevékenységük által „beállnak” ebbe a sorba – sőt gerjesztik azt valamilyen propagálandó életérzést szajkózva), hogy tömegek álljanak ki ömellelte; leginkább hagyományos értékek ellenében, úgymond progresszív „haladó” (ironikusan, cinikusan „haladár”) módon. A demokrácia Nietzsche szerint a gyengék államformája, a rabszolgáké (szemben a hősök és királyok korszakával); a régi liberális demokrácia pedig éppen ennek a kicsúcsosodása. Viszont a neoliberális demokrácia, és még pontosabban: a rossz értelemben vett globalizmus, a gyengék, a kisebbségek védelmezőjének mutatkozik, valójában azonban egy szűk tőkés-

elit nyers erejének látszatsmegoldásokon alapuló hatalomtechnikája (akik lázongó kisebbségeket hergelve azokat a többség leuralásával hitegetik, de mindig jön egy új ötlet, egy új hullám, és megtartva saját hatalmukat, másik hergelendő harcos-csoportot választanak).

A megvásárolt média-felületek, politikusok, és a kialakított aktivista/civil-hálózatok úgy biztosítják a hatalmat - a globalista tőkés-elit hatalmát - hogy egymás között cirkuláltatják, értékelik saját véleményeiket nemzetközi szinten is, míg azok a befogadó tömegek számára végül ferdtételek és kitalációk, ál-narratívák helyett: valóságként mutatkoznak meg, majd ezek hatására a polgárok így is cselekednek és szavaznak. E hálózatok tömegek elé tárt valósága illuzórikus álvalóság, egy átkeretezett valóságot nyújtanak, véleménybuborékot, egyoldalú narratívát az igazság helyett. A megszerzett médiafelületek és politikusok pedig cenzúráznak, letiltanak, ellehetetlenítenek, ha nem nekik tetsző tartalmakkal, gondolatokkal találkoznak.

A rossz értelemben vett globalizmus a globális, azaz egész Földet leuralni kívánó gazdasági és hatalmi befolyásszerzés ideológiákat kihasználó, csupán saját hatalmi, uralmi lehetőségfeltételeit fontosnak tartó áll-ideológia, az ideológiák, mint hitrendszerek manipulálójá, parazitájá. Ebből az egyszerű tényből következik minden tulajdonsága. A parazita globalizmus – mint globalista elit és érdekszférái, kiszolgálói – hol a neoliberalizmus, hol a nemzeti öntudat, hol pedig valamilyen kommunisztikus ideológia bőrébe bújnak, és úgy mutatkozik, hogy akár egyszerre, földrajzilag több helyen más-más ideológiákat képvisel; például 2022-ben, a globális elit az USA-ban a woke-izmust (és a *cancel culture*-t) propagálja – tolja maga előtt álarcként –, mely kvázi neokommunistikus, Nyugat Európában a szélsőséges neoliberalizmust, míg Ukrajnában a nemzeti identitást – sőt a nacionalizmust – erősíti, használja, kihasználja. Ám mind csupán egy álca, egy átlagpolgároknak szánt szemellenző fátyol, mely által saját Janus-arcú, köpönyegforgató, utilitarista, haszonelvű természetét leplezi. A globalista elit pénzuralmi központja a FED (plusz a davosi elit: WEF; Goldman Sachs stb.) környékén található. Gazdasági, politikai és álcivil hálózatuk pedig beszövi az emberi világot, manipulálva a valóban szabad gondolkodást.

5. A birodalmi parazita globalizmus hatalomtechnikái – Európa gyarmatosítása és a jog megcsúfolása.

De milyen elgondolás bújhat meg a birodalmi, egypólusú geopolitikai világrend mögött? Miért lehet mégis racionális az, amit a mai EU-s vezetők csinálnak, és akik ma Magyarország szempontjából az európai érdekek helyett főként amerikai központú tőkések kiszolgálóinak tekinthetőek? Kiszelly Zoltán, a Századvég – Politikai Elemzések Központjának – igazgatója mondta 2023. július 23-án egy interjúban:

„Az a fő kérdés, hogy Kínának legyünk a piaca vagy az USA-nak, és én azt látom, hogy Németország és a brüsszeli elit eldöntötte, hogy az Európai Uniót az USA- hoz csatolják mert az USA húszszer milliárd dolláros éves GDP-jéhez képest az Unió tizenötször milliárdját ha összeadjuk, az harmincötször és Kína máris a maga tizenötszörével sokkal alacsonyabb szinten van mint az Európai Unió és az USA együtt és ez egy olyan gazdasági hatalmat jelentene, amihez képest a többi országnak – az Oroszországon kívüli világnak – igazodnia kéne és nyilván a harmincötször milliárdot választanánk és nem a tizenötször milliárdos kínait, és ezért kell az USA-t Európával összekötni. Brüsszel ezt már eldöntötte, ahogy én látom, a német elit ezt már eldöntötte, és ebben a konfliktusban, hogyha Európát benne hagyják és nem egyezik ki majd a háború után egy új békerendszer keretében az európai elit Oroszországgal, akkor inkább az USA felé megyünk és az ukrajnai konfliktus egy eszköz, ami eltávolítja Európát a kelettől, Oroszországtól, Kínától és közelíti az USA-hoz.” (Hír TV, „Napi aktuális”, 2023. július 23.)

Röviden: az USA az EU-t a fogyasztás szempontjából Kína helyett magához akarja kötni. Tehát az USA 20.000 milliárd dolláros és az egész EU 15.000 milliárdos GDP-je állna szemben Kína 15.000 milliárdjával, ami előnyt jelentene.

Gondoljuk ezt tovább! Elsősorban Kína eleve nincsen egyedül (lásd BRICS). Másodsorban az olcsó orosz energia nélkül az EU sem olyan jól prosperál, túl drágán állít elő értéket, így a termékeikre is kisebb a kereslet. Viszont az EU megveszi a drágán beárazott amerikai és egyéb energiaforrásokat. Kína és más keleti országok – főként Dél-Korea – így előnybe kerülnek, mivel az EU elvesztette a globális gazdasági versenyt (Janus-arcú zöld politikája pedig nem segített rajta). Egyszerű a képlet: Európa kevesebb pénzből, drága erőforrásból kénytelen gazdálkodni, ugyanakkor ez visszaüt Amerika számára is, mivel a csökkenő EU-s GDP-ből mindenre kevesebb jut, azaz nem csak a szociális kiadásokra, hanem olyan cikkekre is, melyek az USA-ból származnak. Az USA azt akarja, hogy az EU a felárazott energia mellett a fegyvereket is tőlük vegye. Ez olyan politika, melyben az EU recesszióba süllyed, és végül egy meggyengült USA gyenge partnere lesz. Mindeközben a petrodollárról leváló országok (BRICS) gyengítik a dollár magán-pénznyomdájának urait, túlköltekezéseiket már nem finanszírozza a papírpénz, az USA végletesen eladósodott, és a sarokba szorulva már nem válogat az eszközökben. Az összehorolós logika (USA és EU) kimenetele minimum kérdéses, következményeiben nem jól átgondolt stratégia a világkereskedelem megbénítása, szankciós tömbösítése. Kiszelly így folytatta:

„Még nem tudjuk, hogy ez hogyan végződik. Azt látjuk, hogy a XXI. század asztalánál az USA és Kína alanyi jogon ott ül, az oroszok most verekszik oda magukat a maguk véres, brutális módszereivel ehhez az asztalhoz és az Európai Unió hogyha így folytatja, nem osztanak neki lapot, mert Ukrajnához köti a sorsát, az USA globalista elitjéhez köti a sorsát. Hogyan végződik az ukrán háború: nem tudjuk, a világ kétharmada legalábbis várakozó állásponton van, ott is vannak konfliktusok India és Kína sem szereti egymást, de abban egyetértenek, hogy az USA és a globalista körök hegemoniáját már nem akarják sokáig eltérni, és ebben a konfliktusban Ukrajna egy katalizátor, ami felgyorsítja ezeket a folyamatokat.” (Hír TV, Napi aktuális, 2023. július 23.)

Ennek az USA vezette érdekszövetségnek viszont erős kezű vezetésre van szüksége, erősen kell befolyásolni az EU vezetését, mivel ez a birodalmi erőpolitika nyilvánvalóan szembe megy az EU hosszú távú kereskedelmi érdekeivel. Kiszelly mondja:

„Hát ezt látjuk, ezért robbantották fel valakik a gázvezetékét, hogy ne is lehessen visszatermi Oroszországgal ahhoz a volumenű gazdasági kereskedéshez. Az Északi Áramlat négy csövéből hármát felrobbantottak. Tehát azt látjuk, hogy ezért van az például, hogy miután nincs jó ajánlata a nyugati eliteknek a nyugati polgárok számára, ezért például Németországban be akarják tiltani az AFD-t, látjuk, hogy az USA-ban Donald Trumpot börtönbe akarják zárni, hogy az a politikai alternatíva, ami a mostani háborúpárti globalista elitek politikájával szemben demokratikusan megfogalmazódhatna, és esetlegesen egy választáson többségbe is kerülhetne, hogy ez ne is indulhasson el a választáson. Mert nincs jó ajánlatuk ezeknek az eliteknek a nyugati emberek számára – így az európai emberek számára sem – ezért ilyen eszközeik vannak: a cenzúra, a riválisok betiltása.” (Hír TV, Napi aktuális, 2023. július 23.)

Ez így már érthető: a liberalizmusból és világkereskedelemből mára Woke-cenzúra és szankciós politika lett, mivel a birodalmi parazita globalizmus nem tűri az ellentmondást, mindent és mindenkit felhasznál, kihasznál.

Ezzel szemben Magyarországnak van egy alternatív javaslata (a demokratikusan megválasztott nemzeti politika és világkereskedelem), amit viszont hatalmas nyomással próbálnak elfojtani, mivel migrációellenes és békepárti.

„Ugye látjuk azokat az eszközöket, amikkel próbálják limitálni a demokratikus változás esélyét. Nyilván, ahogy a gazdasági helyzet romlik, úgy az emberek is jobban rájönnek, hogy mi a valóság. Magyarország egy olyan alternatívát kínál, ami demokratikusan, tehát választások útján, népszavazás útján biztosította azt a politikát, ami – szerintem – ahogy a migráció kérdése nyugaton most már többségben van a lakosság körében, feltehetően a békepárti magyar álláspont is idővel – ne adj’ Isten a helyzet rosszabbra fordulásával, nyugaton gazdaságilag, vagy Ukrajnában a háború rosszabbra fordulásával – szintén olyan többségi lesz, mint most a migráció.” (Hír TV, Napi aktuális, 2023. július 23.)

Magyarország térdre kényszerítésével minden lehetséges módon megpróbálkoznak, a hírek napi szinten erről szólnak. Akár jogi köntösbe öltöztetett gazdasági szankciókkal, akár külföldi és belföldi politikusok, ál-civil szervezetek, médiumok felhasználásával, az erőszak puha és durvább formáit kihasználva.

Manapság már az sem ritka, hogy a legalapvetőbb jog előtti egyenlőség elvét éppen a Woke és neoliberalizmus nevében csúfolják meg. Szerintük ugyanis a jog előtti egyenlőség nem elég, hanem pozitív diszkriminációra van szükség bizonyos kisebbségekkel kapcsolatban. Ennek a jelenségnek sok példával illusztrált leírását adja Goldberg (2018/2019). De ezeket a kisebbségeket nem csak kihasználják a parazita birodalmi globalizmus tőkései, hanem gerjesztik is, az egyre több típusú kisebbség egyre erőteljesebb vágyait (mint specializált fogyasztói-gazdasági szegmenseket és aktivistákat), bevonva őket saját hasznuk érdekében. Azt, hogy már a parazita globalizmus tőkéseinek cégei állnak a nemzeti kormányok felett, jól mutatja, hogy a médiabirodalmuk által nyomás alá helyezett és érdekükben lobbytevékenységre fogott brüsszeli politikusok által nem csak anyagilag támogatandónak tartják a nagyhatalmi, birodalmi ál-civileket (NGO-k, mint „nem kormányzati szervek”; tisztelet a kivételeknek, az „alulról jövő” valódi „civil kurázsinnak” és szervezeteknek – utóbbiakról lásd: Scrouton 2015/2019, 437-461. o.), hanem jogilag is pozitív diszkriminációt kívánnak nekik. Szilvay Gergely, a Rubicon Intézet tudományos munkatársa írta az NGO-k kapcsán:

„Mindenki egyenlő, de az NGO-k egyenlőbbek: Az EP legújabb javaslata alapján a Soros-féle és más NGO-k és mások is szabadabban igyekezhetnének feltörni a „zárt társadalmat”, és még perbe sem lehetne fogni őket. [...]”

A progresszió alapelve és mániája a formális egyenlőségen túl a „valódi” egyenlőség, minél több területen. Angolul ezt nem „equality”-nek nevezik (az a formális egyenlőség), hanem „equity”-nek. Eme valódi egyenlőség nevében üldözik a szólásszabadságot és a vallásszabadságot, azok ugyanis csak a diszkriminatív gyakorlatok elfedésére szolgálnak, sőt mi több, platformot biztosítanak azoknak – szól a progresszív érvelés. Szerintük a világ tele van igazolhatatlan privilégiumokkal, privilegizáltak a fehérek, a heterók, a férfiak, a keresztények (?), a kapitalisták, és így tovább. Ha hierarchiája van a privilégiumoknak, akkor az elnyomásnak is van, elnyomottak a nem fehérek (kivéve az ázsiaiakat), a nem heterók, a nők, a muszlimok, de leginkább a fekete muszlim transznők. Ezt hívják interszekcionalitásnak: amikor egymásra vetítik az állítólagos privilégiumokat, amiket élvezel vagy épp állítólagos hátrányokat, amiket elszenvedsz. Mindennek a kissé kocka megközelítésnek a célja, hogy a privilégiumokat elvegye, a hátrányokat pedig megszüntesse.

Erre jön az Európai Parlament, és hoz egy törvényjavaslatot, amelynek értelmében a tényfeltáró újságírók, jogvédő civil szervezetek, NGO-k, aktivisták minden jogi felelősségre

vonástól mentesülhetnek, ha arra hivatkoznak a bíróság előtt, hogy sérül a közéleti részvételük.

Mint Schaller-Baross Ernő, a Fidesz EP-képviselője a Mandinernek elmondta, az egész a nyolcvanas évek Amerikájában gyökerezik, ahol azokat az eseteket akarták körülírni, amikor valaki visszaél a perindítás lehetőségével, és rosszindulatból perek garmadát akasztja valakinek a nyakába. Ezt úgy hívják, hogy „*strategic lawsuit against public participation*” (SLAPP), azaz stratégiai pereskedés a közéleti részvétel ellen. Ez olyasmikre értendő, mint amikor egy vállalat folyamatosan pereli a kétes ügyeivel foglalkozó újságírókat, aktivistákat, és eléri, hogy ne nagyon akarjanak ujjat húzni vele. Itthon a Média Pluralizmus Monitor Magyarországról szóló legutóbbi jelentése állítja, hogy vannak ilyesmi hazánkban, bár ezt bizonyítani nem tudják (a magyar jog nem is ismeri a fogalmat). Azt viszont, hogy „SLAPP” történt, úgyszintén bírósági per segítségével lehet megállapítani azon országokban, ahol van erre törvény.

Akárhogy is, az Európai Parlament ebből az ötletből kiindulva kitalálta, hogy gyakorlatilag önbemondásos alapon fel akarja menteni az aktivistákat, NGO-kat, újságírókat a perelhetőség alól. A szélsőbalos EP ezzel több mindent szolgálna: a törvény fölé helyezné saját propagandaseregét és politikai hátországát, valamint tenne egy nagy lépést az európai szuperállam felé, és gyengítené a tagállamokat. Kétségünk ugyanis ne legyen, ezután a Soros-féle és más NGO-k és mások is szabadabban igyekezhetnének feltörni a „zárt társadalmakat”, és még perbe sem lehetne fogni őket.

Úgy látszik, a túltolt egyenlőség azt jelenti, amit George Orwell is írt az Állatfarmban: mindenki egyenlő, de vannak egyenlőbbek. Eme egyenlőbbek, mivel az egyenlősítésért és felszabadításért dolgoznak, privilégiumokkal ruháztatnak fel, hogy szabadabban végezzék munkájukat – és persze jutalomként is. Ők a felvilágosult értelmiségiek, ők a forradalmi élcsapat, fáradtságos munkájukért jár annyi, hogy ne legyenek perelhetőek. Az EP, úgy tűnik, az emberek helyett tényleg a kommunizmus új változatát képviseli.” (Szilvay Gergely, Mandiner¹¹, 2023-07-14)

Így a parazita birodalmi globalizmus tőkéseinek érdekérvényesítését már semmi sem akadályozhatja, ráadásul az „Újbeszél” disztópikus nyelvét is kihasználják és a fiatalok tudatát saját érdekeik mentén mossák át; (ne felejtjük el ugyanis azt sem, hogy a háborúkat általában birodalmi érdekek miatt robbantják ki).

Arról, hogy ezt a liberálisok az illuzórikus örök béke érdekében teszik, már korábban volt szó (Müller 2021, 2022), arról is, hogy a neoliberálisok ezt továbbfejlesztve a nyitott társadalom érdekében tesznek így, tudatosan összekeverve a népeket (Müller 2022), de mindez a visszajára sült el, nemzetek közötti béke helyett országokon belüli erőszak lett az eredménye, az asszimilálhatatlan erős vallású civilizációk tagjai belső háborút folytatnak a befogadó népekkel szemben.

A nemzeteket felszámolják, lásd a folyamatokat Franciaországban, Svédországban, Angliában, Hollandiában, Németországban, és az erre való törekvéseket mindenhol, ahol erre „demokratikus” lehetőség adódik, mint azt sokszor hallottuk: „kultúraváltásként”, ami természetesen a nemzeti, demokratikusan megválasztott (Magyarországon 2010 óta többször 2/3-os többséggel) kormány leváltását jelenti.

---

¹¹ <https://mandiner.hu/kozelet/2023/07/mindenki-egyenlo-de-az-ngo-k-egyenlőbbek> (Letöltés: 2023-07-15)

Ma már nem léteznek klasszikus értelemben nyugati nemzetek, területi integritással és szuverenitással, saját politikusaikon kívül belülről (is!) bomlasztják őket a más kultúrájú, más civilizációs kultúrkörből érkező és befogatott gazdasági migránsok és több generációs leszármazottaik. (Ennek megoldása a helybe vitt segítség lenne, amiről már korábban volt szó, nem a kizsákmányolás fenntartása más kontinenseken és az európai lakosság demográfiai önfelszámolása – lásd: Müller, 2022)

Mindez a parazita birodalmi globalizmus tőkéseinek érdekét szolgálja (paraziták, mert kihasználják a különböző ideológiákat: kommunizmus, neoliberalizmus, nemzeti öntudat – sőt az erősen jobboldali nacionalistákat, például 2022 óta a háború dúlta Ukrajnában). Mindeközben gazdasági érdekeik mentén új világrendet alakítanak ki, vegyes népeket, nemzetek nélkül, autenti-kusság nélkül, egy megvezetett fogyasztói tömeget, mely önmagától hajtja igába fejét.

A tudat – és ezen keresztül a hangulat és a tettek – irányítása ma a világalom kulcsa. A tudat maga pedig mind az egyének, mind pedig a társadalmak szintjén: az értelem, észlelési és érzelmi regiszterek kombinációja, erőmintázata, domborzata (lásd erről a sokat emlegetett 3É filozófiáját: Müller, 2021, 2022). Teljes kontroll az értelem felett (internet és iskolák befolyásolása), a testek felett (lokális tartózkodás internetes felügyelete és elektronikus pénz-kontroll) és az érzelmek felett (hangulatkeltés, gondolatrendőrség, cenzúra stb.) – és általában: ellehetlenítése annak, aki nem áll be a parazita birodalmi globalizmus tőkésai által diktált sorba, sőt kiiktatással való fenyegetés.

Minden ideológiának van valamilyen igazságmagja, de sajnos történelmi tapasztalatunk, hogy minden ideológiát előbb-utóbb „túltolnak”, avagy tudományosan megfogalmazva: saját logikájukat és következtetett elveiket a többi ideológia szempontjából transzcendens módon – azaz mindegyiken felülállóan – alkalmazzák (lásd ezekről: Czétány, 2019). Megtapasztaltuk a kommunizmus rémtetteit az I. világháborút követően (Magyarországon: Tanácsköztársaság 1919-ben), majd a náciizmus kényszerét közvetlenül a II. világháborút megelőzően és végig alatta, majd ismét a kommunista diktatúrát, illetve a XXI. századra a liberális köntösbe öltöztetett elnyomást, mely alapvetően a parazita birodalmi globalizmus tőkéseinek érdeke.

A köznép mindig szenvedett, mert mindig elvettek tőle valami fontosat: az 1919-es Tanácsköztársaság kommunizmusa – és ezért a hadsereg leszerelése – okán legfőképpen az ország 2/3-át (trianoni békediktátum), a közös erős nemzethez-tartozás élményét, a náci alatt a lelkiismeretet, szolidaritást, az első világháborús sértettség megtorlásának elengedését az eltárgyasított és megnyomorított néprétegekkel (főként a zsidóság, de kirekesztetteként a cigánység, homoszexuálisok stb.) szemben, e helyett agresszív bűnbakkeresés következett, a II. világháborút követően a „létezett szocializmusban” a szabad véleményt, a választás lehetőségét és a fejlődő, prosperáló gazdaságot, a rendszerváltás után a neoliberálisok pedig mindezekre hivatkozva manapság mindenfajta többségi identitást úgy szüntetnének meg, hogy az éppen haladárnak, progresszívnek tekintett kisebbségeket tolják előtérbe többlettjogokkal a többiek felett állókként. Ez tulajdonképpen ugyanaz az elnyomó logika, amit korábban a kisebbségekre alkalmaztak, csak éppen most fordítva, a nemzeti érdekek és értékek ellenében. Nem sokkal különb ez az ideológiai túlfeszítés sem a többinél – agresszívvé váltak képviselőik. Érdekes a jogon túllépő NGO-k kapcsán Ferencz Orsolya (úrkutató, majd országgyűlési képviselő) összegzése:

„Ez a kulcs [...] „nagyon szeretjük” ezeket az eufemisztikus kifejezéseket, tehát a baloldali „újbeszél” ugye: a „népi demokrácia” meg a „békeharc” – hány évet tanultunk annak idején [mármint a II. világháborút követő kommunista diktatúrában] ugye amikor valamit elnevezünk valahogy, és akkor ezek [NGO-k] magukat pontosan civilnek szeretik mondani, de egészen pontosan ugye itt az a probléma velük, hogy a kormányoktól független, de nem

mondja meg, hogy viszont mitől függ és mi köze volna a civilekhez, ugyanis a civil az eredetileg arról szól, hogy alulról szerveződő, mondjuk mit tudom én a „Lombszöcskék Tanulmányozó Köre” és kiállnak a szöcskék jogaiért – vagy bármi –, mindegy, ez egy valahonnan elinduló alulról induló szervezet. De ez [NGO] nem erről szól, ez arról szól, hogy senki által meg nem választott abszolút nem transzparens, a háttérből pénzelt hatalmi körök és pénzhatalmi központok által fizetett érdekkörök és érdekérvényesítő nyúlványok, amelyek átszövik – mint egy folyondár – akár az Európai Unió döntéshozatalát, akár a különféle kormányok háttérét, támadják azért, hogy a mögöttük álló és őket fizető érdekkörök érvényesítsék az akaratukat és az, hogy képesek odáig eljutni a jogállamisággal kapcsolatban, de egyébként a saját jogrendszerünket is lábbal tipró eurokraták – most már Brüsszelben – hogy ki akarják azt kényszeríteni, hogy törvények felett álljanak. De ezek [NGO-k] semmilyen módon nem demokratikus, meg nem választott és semmilyen felhatalmazással nem bíró szervezetek, tehát a jogegyenlőség, a törvény előtti egyenlőség –ami abszolút módon a demokrácia alapja – ez, amit ők itt most felépítenek nekünk, ez maga a diktatúra. Ez maga a diktatúra, és persze mindenféle szép sallangokra hivatkoznak, mert ez nekik mindig ment, hiszen mindent valahogy éppen úgy [szépen] kell elnevezni ugye, amikor lebombázták kazettás bombákkal Laoszt, akkor annak azt hiszem „Szabadság” volt az akció fedőneve. A szép nevek – azok mindig mennek ezeknek a köröknek.” (Ferencz Orsolya, Hír TV, Vezércikk, 2023-07-14,)

Ez egyszerűen összegzi annak furcsa, de jelenlévő visszás voltát, amit mondtunk. Ehhez Ferencz Orsolya hozzáfűz egy megjegyzést arról, hogy mit gondol az NGO-k valódi jellege kapcsán.

„Egyébként nagyon gondolkoztam ezen, hogy az NGO-kat hogy kellene valójában hívni, és ilyen DSO-nak hívnám, sokkal jobban leírja azt, hogy kik ők valójában: a „mély állami szervezet” [gondoljunk itt Bogár és Boros beszélgetéseire]. Tehát gyakorlatilag ők [NGO-k] annak a láthatatlan hatalmi körnek a nyúlványai, kezei, hangadói, akik valójában irányítani kívánják ezeket a rendszereket, és ennek célja az, hogy Európát térdre kényszerítse és egyébként még ráadásul jól is keressenek vele. Mert hát ugye az üzlet azért az üzlet, tehát ugye itt emberéleteket dobálnak, adnak-vesznek. Egyébként az embercsempészet bűncselekmény, és ehhez képest gyakorlatilag maga az Európai Parlament biztatja arra az embercsempészeket, hogy gyerünk, még tovább: hozzatok még-még embereket, és valóban emberi tragédiákon keresnek valakik nagyon sokat.” (Ferencz Orsolya, Hír TV, Vezércikk, 2023-07-14,)

Ez a jelenlegi helyzet azon típusú megfogalmazása, mely az embercsempészet alattomos, pénzügyi körök által finanszírozott gyakorlatára utal. Ez ma a realitás, mely gyorsítja Európa identitásvesztését, és még több dollárt igényelhetnek az ezért dolgozó média-szakemberek és politikus-gárda részéről a hosszú távú győzelem reményében. A nemzeti identitás pedig elkezd védeni magát. Ezt ugyan majd hogyan nevezik a bal-liberálisok? Van egy tippem, sőt több is. Nem szépen. Az elítélő kimenetele pedig eleve kódolt a médiabirodalom által.

6. Hogyan lett a klasszikus liberalizmus utolsó védvára Magyarországon és miért?

John Locke a legismertebb szerző, aki az általános szabadságjogokat (gondolatszabadság, vallási tolerancia, magántulajdon védelme, jog előtti egyenlőség stb.) filozófiai megközelítésben is kidolgozta, és ezt hívjuk a szó eredeti értelmében liberalizmusnak. Később ezeket a liberális elveket tették meg az emberi méltóság minimumává, és a szabad kereskedelem és az ebből kinövő világkereskedelem kinyilvánított és védelmezett lehetőségfeltételeivé. Magyarország a

liberális forradalmak idején saját szuverenitásáért és saját népe liberális jogaiért vívott szabadságharcot 1848-49-ben, melyet a Habsburgok ellen megnyert, de azok az orosz cári rokoni szálakat kihasználva fegyverletételre kényszerítették a magyarokat, majd véresen megtorolták a liberális igények érdekében vívott magyar felkelést, forradalmat. A liberális jogok már akkor is csak az erősebbeknek jártak. A magyarok 1956-ban ismét liberális forradalmat vívtak – akkor a szovjetek és magyarországi helytartóik ellen –, de a túlerő által legyőzettek. Csupán jegyezzük meg itt, hogy akkor az USA segítséggel hitegette a magyarokat, de végül semmit sem tettek, és hagyták vérbe fojtani a liberális jogokért folytatott magyar polgári forradalmat. Persze itt nem volt semmi, ami gazdaságilag megérte volna nekik a beavatkozást és a nyílt konfrontációt kockáztatni a szovjetekkel – a liberalizmus ideológiája már akkor is csak szólam volt, a világhatalom nyugati felének hangzatos, de a gazdasági aspektusok mellett háttérbe szoruló ideológiája.

Mára nyilvánvalóvá vált, hogy az USA „liberális demokráciaexportja” gazdasági kizsákmányolásnak nyitott utat mindenhol, leginkább az USA-hoz kötődő parazita birodalmi magánpénztőke érdekszféráinak megfelelően, és mára már nyíltan a liberalizmus tagadását hirdetik, kisebbségeket használnak fel (neoliberalizmus), a kommunizmus utópiáját (mára Woke) és a Janus-arcú zöld ideológiát (hatalmi érdekeikért azonnal sutba dobják), valamint a szélsőségesen nacionalista ideológiát, ha harcolni és meghalni kell értük (például Ukrajnában).

A világpolitikai helyzet azonban az, hogy Magyarország csak az 1989-es rendszerváltás után kapott esélyt a liberális szuverenításra mind az ország, mind pedig a polgárok szempontjából, de akkor még olyan erős volt a régi kommunista vezetés gazdasági szférába és médiauralomba átváltott politikai ereje, hogy kis kihagyásokkal politikai-gazdasági-média-birodalmuk megtörhetetlen volt és 2010-ig uralkodtak. Onnantól kezdve a nyíltan magyar érdekekért kiálló nemzeti kormány volt az első, mely valóban már nem kötődött ezer szállal a volt kommunista érdekszférához és leszármazottjaihoz, s még nem kötődött a mind inkább baloldalivá váló Brüsszeli elithez sem.

Ha 2022-2023-ban körbe nézünk Európában – főleg annak nyugati felében –, mindenhol a parazita birodalmi magánpénztőke befolyásolását látjuk, az ő érdekeik szerint, „az ő kottájukból játszó” befolyásolási tényezőkkel, ágensekkel találkozunk (politikuskok, ál-civilek, médiabirodalmak). Ezekhez képest *az egyik, s majdnem egyetlen valóban liberális és demokratikus állam ma Európában: Magyarország. Ezeket a jelzőket azonban meg akarják tagadni Magyarországtól, mivel akik korábban liberálisok voltak, mára csupán cinikus hatalomtechnikai eszközöket használnak, semmilyen valódi elvhez sem ragaszkodnak.* Magyarországnak sem az az érdeke, hogy körömszakadtáig ragaszkodjon a régi, szabadságjogokra épülő liberális ideológiához – bár mai szempontból ez tűnik a leghelyesebbnek –, hanem a jólét és jóllét pragmatista világkereskedelmi lehetőségfeltételének tekinti azt, mely a népek szuverenitását figyelembe véve egyedüli alapja lehet a kölcsönös tiszteleten nyugvó korrekt világgazdasági kereskedelemnek. *Nekünk, magyaroknak pont akkor jött el a történelmi időnk, vagyis az önrendelkezés – szuverenitás – lehetősége, amikor a parazita birodalmi magánpénztőke haszonélvezői egy új bipoláris hideg/melegháborús birodalmat kívánnak kényszerítőeszközökkel felépíteni (mentetve az adósságsapdában vergődő USA-t), és így Magyarországot egy levegővételyi idő után ismét a víz alá nyomnák, még Brüsszelt és a sikeresen befolyásolt polgárokat is felhasználva.*

Olyan fogalmakat használnak a parazita globalista magánpénztőkének érdekében a lobbistáik, aktivistáik, mint „*decoupling, derisking*”¹² (szétválasztás, kockázatmentesítés), ami hangzatos,

---

¹² <https://www.nytimes.com/2023/05/20/world/decoupling-china-de-risking.html> (Letöltés: 2023-11-24)

de valójában az orosz nyersanyagok és kínai termékek helyett az USA nyersanyagainak és minden másnak a drága megvételét és az egyoldalú kiszolgáltatottságot célozza egész Európa számára az USA irányába, ami éppen ellentétes a rizikós egyoldalú függéssel, kiszolgáltatottsággal, mely ellen ezt eredetileg – persze manipulatív, a médiában „eladható” – érvként felhozták.

Amit klasszikus értelemben liberalizmusnak nevezünk – és ha független, nem kívülről (szovjet, vagy brüsszeli stb.) irányított kormányban gondolkodunk –, arra Magyarországon csak a 2010-es politikai kurzusváltás óta van lehetőség. *Ezért is nevezhetjük a klasszikus liberalizmust a mai magyar nemzeti identitással (az ország és a polgárok szuverenitásával) és a nemzeti öntudattal (azaz előbbieket valóban képviselt formáival) azonosnak. Mára Magyarország maradt szinte az egyetlen valóban liberális és demokratikus állam Európában. Pontosan ez a probléma: nem akar behódolni* – ezért kényszeríteni kell (és ezt meg is teszik, ha hagyjuk). A befolyásolni szándékozók szerint a magyarok többsége nem eléggé művelt, nem látja át a nagy folyamatokat, meg vannak vezetve Orbánék által stb. – mindez a szokásos maszlag, hiszen éppen az a „probléma velünk”, hogy fel lettünk világosítva a mostani és a korábbi történelmi helyzetek cinikuságáról, ezért nem hagyjuk magunkat igavonó barmokként megvezetni. Erre az a válaszuk, hogy minden eszközzel és még hangosabban kiabálnak, erőszakoskodnak és a vitát alapjában véve ellehetetlenítik, megtagadják az észszerűséget és az érzelmeket felkorbácsolva akarnak az észre, az ő intellektuális (ál-)felsőbbrendűségükre hivatkozni, ami olyan alapvető logikai elmentmondás az értelem-észlelés-érzelem tudathármasságán belül, amit bárki beláthat. Éppen ebben a meghasonlottságban veszítik el magát a racionalitást és nyúlnának legszívesebben a pusztítás eszközeihez. A felvilágosodás racionalitása elérkezett a Woke irracionalitásához, melyet a neoliberais ideológiákkal (pl. LMBTQ+) együtt álarcként hordanak a parazita birodalmi globalisták és szószólók; mindezt gazdasági előnyeik érdekében.

Ekkor viszont már ismét a racionalitás irányába kellene dőlnie a reményteljes jövő mérlegének, nem pedig továbbra is utat engedve a – saját, magyar szempontunkból – ésszerűtlen rombolásnak, hogy megfeleljünk a parazita birodalmi magánpénztőke – részükről nagyon is ésszerű, de cinikus – elvárásainak.

Mint mondják cinikusan a közgazdaságtanban: „The business of business is business.”¹³ (Milton Friedman, 1976 – Nobel-díj¹⁴), vagyis a profit mindent felülír (még akkor is, ha a szociális érzékenységet – „*social responsibility*” – is majd bevonják ebbe, de mint később tapasztalhatunk, ismét csak marketing céllal, a profit hosszútávú maximalizálása érdekében¹⁵), illetve a Megadeth 1985-ös szociokritikus albumcíme erre reflektálva: „*Killing Is My Business... and Business Is Good!* (Gyilkolás az üzletem – az üzlet pedig jó!) – ezek így együtt Mammon uralmát fejezik ki; aki pedig az Ördöggel cimborál, az ne csodálkozzon, ha megégeti magát. Az Európai Unió Parlamentjének mai többsége egyenes utat mutat Európa számára az eljelentéktelenedésbe, így a parazita globalista birodalmi magánpénztőke tartománya leszünk, sőt ők már azok. Ebből az új világrendből nem sült ki semmi jó a számunkra, és az ő számukra sem. A Brüsszeli bürokraták azt hiszik, hogy ha az erős államok vezetik egész Európát, és a kötekedő kis államokat elhallgattatják – melyek meg szeretnék tartani szuverén, önálló nemzeti döntéshozatalukat –, akkor majd hivatkozásuk és reményeik szerint Európa ismét egy birodalom lehet, egy föderalista birodalom, ám nem veszik észre, hogy csupán a parazita globalista magánpénztőke egy könnyen irányítható tartománya lettek; teljesen alárendelve a még mindig minden eszközzel védett, ám államcsőd szélén táncoló USA-nak, a jelenlegi székhelyüknek. Folytatódnak

¹³ <https://www.google.com/search?client=firefox-b-d&q=The+business+of+business+is+business> (Letöltés: 2023-07-26)

¹⁴ https://hu.wikipedia.org/wiki/Milton_Friedman (Letöltés: 2023-07-26)

¹⁵ <https://www.linkedin.com/pulse/business-frank-b-prempeh-ii> (Letöltés: 2023-07-26)

az egyre durvább háborúk a pénzért, mindeközben a hangzatos szólamok ellenére valójában nem foglalkoznak a Föld és a következő generációk jövőjével, csak a saját rövidtávú hatalmi érdekeikkel.

Miért „jó”/éri meg a birodalmi magánpénztőke urainak a neoliberalizmus? Azért, mert ha minden kisebbséget egybefogsz és radikalizálsz, végül tiéd a többség, hiszen arra a pártra szavaznak, amelyik úgymond „a kezdetektől kiállt mellettük”, és aktivistaként másokat is igenlésre buzdítanak – persze nem veszik észre, hogy a tolerancia és elfogadás után kezdték el hangoztatni a kisebbségek igenlését, sőt trendiségét ott, ahol ennek már nem volt igazi hétköznapi tétje, csupán pszichológiailag kizsákmányolható választók tömegeit látják bennük. Ez pszichológiai elköteleződésből származtatott szavazatgyűjtés egy szép új világ reményével kecsegtetve a kisebbségek tömegeit, ami persze csak addig érvényes, ameddig az éppen aktuális trendeknek ez vagy az a célcsoport megfelel.

Viszonylag friss hír, hogy Soros nem *cis* fia Alex vette át a vezetést a „civil” szervezetek felett, és úgy látta, hogy olyan jól működik Európában (főleg „nyugaton”) mindaz, amit a szervezeteik és lobbistáik, politikusaik, médiafelületeik által terjesztettek, hogy azokra már nem kívánnak költeni, megteszik azt már maguk a politikusok is.

„A Soros György által alapított Nyílt Társadalom Alapítványai (Open Society Foundations, OSF) szinte teljesen kivonulnak Európából, mert az Európai Unió és a tagállamok kormányai sok pénzt költenek azokra a projektekre, amelyekre az OSF is. A döntés mögött a birodalom új vezetője, Alexander Soros állhat. [...] A magyar szervezeteket tájékoztatták az igazgatótanács döntéséről, amely szerint „radikális stratégiai irányváltásról döntöttek”, annak érdekében, hogy a szervezet forrásai a lehető legnagyobb hatást tudják elérni. A Nyílt Társadalom Alapítvány Európai Unión belüli tevékenységének nagy része megszűnik, a források nagy részét a világ más tájain költik el, használják fel. A [...] kivonulással párhuzamosan rendkívül korlátozott lesz az erőforrás, amit Európán belülre tudnak majd koncentrálni.”¹⁶

A bal-liberális politikusok ugyanis – így vagy úgy, de – megvehetőek voltak, majd általuk olyan döntések születtek, melyek átformálták a főként „nyugati” állampolgárok többségének szemléletét, így már a nép tolja őket abba az irányba, hogy úgy cselekedjenek, ahogyan a parazita birodalmi magánpénztőke és a „fel-színre” lépett Soros féle médiabirodalom kívánja, és így végül már majd pénzt nem is kell fizetniük a sugallt parancsokat végrehajtó politikusoknak. A bal-liberálisok ma már: Woke-neoliberálisok – a neokommunista Woke-ideológia és a röviden csak gender-neoliberálisoknak nevezhető ideológia összeborulásból; politikusaik szereplései pedig aktivista-tevékenységként értelmezhetőek.

A politikusok már az egyáltalában vett megmaradásuk és megválasztásuk zálogát látják a bólogatásban, sőt az egyre radikálisabb lépések javaslatában, illetve egyéb szervezeti elnökségi kiegészítő-fizetésük biztosítékaként. Ezt az egyértelmű hatás-mechanizmust már korábban, első ilyen típusú írásaimban is leírtam (Müller, 2021, 2022). Persze „a nyílt társadalom ellenségei” (ez Soros tanárának, Poppernek a kifejezése, és azt jelöli, akiknek az elpusztítása érdekében a Soros-hálózat tevékenykedik), vagyis a „zárt”, saját hagyományait tiszteletben tartó társadalmak továbbra is intenzív támadás alatt fognak állni, egyszerre a többi „felvilágosult” állam

---

¹⁶ <https://index.hu/kulfold/2023/08/14/soros-gyorgy-nyilt-tarsadalom-alapitvany-kivonul-europa-orban-viktor/> (Le-töltés: 2023-08-14)

apparátusa, az EU bekebelezett bürokráciája, és az ál-civil médiafelületek tömegmanipulációinak kitéve például Magyarországot és a nekik nem tetsző nemzeti kormányt.

Az ál-civilekről röviden összefoglalva a következőket mondta Ferencz Orsolya (országgyűlési képviselő és úrkutatásban jártas szakember):

„A leggusztustalanabb ebben [...] nekem úgy általában abból az álcivilizusból van baromira elegendem, amit a baloldali marxista „progresszívek” most már nagyon-nagyon történelmi gyökerekben is mérhetően régóta üznek. Mert mi is a civil szerveződés? Ez arról szól valaha, meg arról szól ma is ahol ez élő módon működik, hogy ténylegesen spontán adott esetben akár ügyek mentén vagy bármi egyéb mentén alulról szerveződően az emberek maguk elkezdnek valamért dolgozni, megszervezni és építkezni ebből. Marhára nem civil az, amikor háttérhatalmi pénzhatalmi érdekkörök vásárolnak maguknak ilyen NGO-kat, [magyarul: Nem Kormányzati Szervezések] pénzelik őket, kívülről meg is mondják az agendát, a foratókönyvet, hogy mit kell csinálni és eljuttatják, elbábozzák azt, mintha ők civilek lennének. Ugyanez a „független objektív” [jelző] amit így magukra aggattak. Dehogyan függetlenek és dehogyan objektívek! Baromira függenek a háttérhatalmi pénzcsapoktól és azoknak a működtetőitől és egy kicsit sem objektívek, hanem egy baloldali propagandát nyomnak. Na most ez a legnagyobb bűnük talán, hogy végsőkéig devalválták és lejáratották a demokrácia fogalmát, a pluralizmus fogalmát, a függetlenség fogalmát, a civilség fogalmát, mindent, amihez hozzáérték azt tönkretettek – és a dolgozói érdekképviseleteket is.” (Hír TV, Vezércikk – Olvassunk a sorok között, 2023-08-11)

A civil felfogásról és az önkéntességéről hasonlót mond Scruton is (Scruton, 2015/2019), aki könyvében saját részvételéről is írt egy valóban civil szervezetnél. Ő is fontosnak tartotta a valóban szabad társulásokat.

„A bírák és az ügyvédek a londoni templomos lovagrend idejében alapított magánegyletekbe, szakmai kamarákba a tömörülnek. A kamarai tagság szakmai tekintélyét és támogató környezetet nyújt. Az én kamarám, az *Inner Temple* remek kórust tart fenn, temploma méltóságos istentiszteleteknek ad otthont. Saját színjátszókönyvünk van, vitaesteket tartunk, előadókat hívunk meg, díszvacsorákat és hangversenyeket rendezünk. Kollegiális társaságban a jog emberi arcot ölt, és lojalitást kelt értékei iránt.” (Scruton 2015/2019, 451. o.)

Ezzel szemben az álcivilek fizetett résztvevők. Tegyük egy kis kitérőt, hogy miért alakulhatott ez így Magyarországon – egyszerű a képlet. Volt egy globális folyamatot befolyásolni kívánó szervezet (élén már a rendszerváltozáskor és utána is Soros állt), aki civileket toborzott, és voltak értelmiségi, főként bölcsész fiatalok, akik a rendszerváltozáskor és azóta a vadkapitalizmus idejében és az azt követő időszakban már nem kaptak jól fizető állásokat, de még a régi kommunista tanároktól tanultak, illetve a liberális, azaz a változás szelét érző és annak megfelelni kívánó posztkommunistáktól – hiszen neves állami egyetemeken csak azok taníthattak, akik megfeleltek a kor ideológiai követelményeinek is. Ezen diákokat ösztöndíjakkal kiképezték saját céljaikra, és aki idő közben nem lépett ki soraik közül (mint például Orbán Viktor, aki a nemzeti oldalra állva nyíltan szakított velük) és beállt a sorba, azokat a mai napig felveszik, fizetik és használják.

Az említett álcivil szervezetekkel kapcsolatosan azt mondta ifj. Lomnici Zoltán alkotmányjogász, hogy: „[...] teljes mértékben gazdasági vállalkozásokról van szó. A civil társadalmat felzabálta egy [politikai értelemben] maffia szervezet (Hír TV, Vezércikk – Olvassunk a sorok között, 2023-08-11).

A megírt cikkek száma, a befolyásolás puha-kemény stílusai, mind-mind a tudatokért folytatott harc része, hiszen aki a „tudatokat” vezeti és uralja, az bármire felhasználhatja

őket. Nem újdonság ez, hiszen Göbbels és Sztálin így építettek fel egymásnak homlok-egyenest ellentmondó propagandagyárakat. Pedig a katonák, ha nem lettek volna „agymosottak”, beszélgethettek is volna egymással egy nyaralás alkalmával a helyett, hogy halomra ölik egymást.

7. A XXI. századi neoliberalizmus

A hagyományos, vélemény szabadságra, vallásszabadságra, szólásszabadságra épülő liberalizmus nagyon megváltozott, és mára a neoliberalizmus pusztán hatalomtechnológiai ideológia, mely a nyugati transznacionális mamutcégek, jobban mondva eszközközvetítők (*BlackRock, Vanguard Group, Fidelity Investments, State Street Global Advisors, JPMorgan Chase* stb., kijelölt vezetőik: Laurence D. Fink, Mortimer J. Buckley, Abigail Johnson, Joseph L. Hooley, Daniel E. Pinto) érdekeit szolgálja. Mivel azonban ezek egymásban is részvényesek, tulajdonképpen egyetlen nagy céghálózatról van szó. Ezek az eszközközvetítők (márkázott cégekből cégcsoportok, cégcsoportokból befektetési alapok, és mindezeket a megnevezett eszközközvetítők birtokolják) olyan hálózatban vannak egymással, mint intézményes szinten a WEF (*The World Economic Forum*), az IMF (*The International Monetary Fund*), a Világbank (*World Bank*) a Soros-hálózat ál-civil NGO-i, és mindezek csúcán a magát az aranyfedezet nélküli USA-dollárt kibocsátó szintén magánkézben lévő FED (*The Federal Reserve Bank*). A globálisan érdekelt eszközközvetítők és gazdasági szervezetek – mint a globalista magánpénztőke képviselői – egymást érdekeit védik, lobbystáik, aktivistáik politikai hatalom birtokosai.

Nem meglepő, hogy a céges és az intézményesített hálózatok összefonódnak, melyekhez természetesen kiterjedt média-birodalom, minősítő cégek sokasága, lobbisták, és egyéb kiegészítők tartoznak (pl. egymás méltatása, díjazása, kitüntetése, dotálása, kisebb-nagyobb mértékben egymás érdekvédelme), személyi összefonódásokkal, gyermekeik egymás általi kinevelésével és kinevezésével, egy olyan kapcsolatrendszerben, mely már régen maga mögött hagyta a nemzetállamokat – jobban mondva saját hatalma szempontjából akadályként tekint rájuk –, és pusztán pénzügyi és azon keresztül média és katonai hatalma által játszik a világ népeivel a saját céljaira kinevelt és/vagy fizetett, sokszor aktivistaként működő, vagy megfélemlített, zsarolható politikusokon keresztül.

A neoliberalizmus ebben az esetben csupán azt jelenti, hogy nem mindenki, hanem csak ők maguk tehetnek meg bármit, amit csak hatalomtechnikai eszközeikkel meg tudnak valósítani akarataikból. Fő céljuk pedig a világhatalom és annak hegemon megtartása (harcolva mindenki más ellen, pl. BRICS+), amit folyamatosan úgy emlegetnek (például Klaus Schwab, a WEF részéről a „*Great Reset*” című könyvben, lásd: Schwab & Malleret, 2020), hogy hangsúlyozzák a nemzeti kormányok gyengeségét, sőt a más globális szervezetek tehetetlenségét (például társadalomszervezési és zöld gumicsont-gondolkodás mentén, melyeket viszont ők maguk is Janus-arcúan képviselnek, vagyis szép szavakat mondanak, de máshogyan cselekszenek), illetve mindent úgy intéznek, hogy azt hangsúlyozzák a boldogság ígéretével, hogy ha majd ők lesznek a teljhatalmú urak, akkor beköszönt a szép új jövő.

Ez azonban inkább egy disztópiára emlékeztet, hiszen ebben az esetben az átlagpolgárok nem többek egy érzelmentes szám-adatnál. Ha pedig egy ilyen hegemon hatalom csupán száraz értelmi képességeit fitogtatja, akkor hiányoljuk belőle a gyengédséget (ami viszont már a másokat tárgyként kezelő veszélyes emberek jellemzője). Nem lenne ez másként, ha önként feladnánk demokratikus berendezkedésünket és nemzeti jogainkat valamilyen jövőbe vetett vakhit miatt, hiszen aki bármit megtehet, legyint a nemzetekre, népekre, százazrek életére. Ezt tapasztaljuk az általuk felvásárolt ukrainai termőföldek esetében is. E proxy-háborúban egy ártatlan

nép pusztul a hatalmaskodók bevételeiért – és ez csupán az egyik extraprofit lehetőség (nem mellesleg megfojtva a közép- és kelet-európai gazdák lehetőségeit a génkezelt, agyonvegyszerezett gabonával), nem is említve az amerikai fegyvergyártást és a túlárzott amerikai palagázt (mely utóbbival egész Európát versenyhátrányba taszították).

Összefoglalás

Röviden megfogalmazva e tanulmány lényegi mondanivalóját, a következőket mondhatjuk:

A rendszerváltás Magyarországon az addigi ellenfél oldalára billentette a mérleget, annak a nyugatnak a befolyási övezete lettünk, ami az USA által jól ismert és ismertetett neoliberais pénzhajhászásra épül, az egyéni haszonszerzésre. Ez utóbbi azonban minden típusú képességét felhasználja a befolyásolásra, és ellentmondást nem tűrően cselekszik, még szövetségeseivel szemben is. A Locke óta ismert liberális szabadságjogokra épülő demokráciát ma Magyarország képviseli, mely azonban a szabad világkereskedelemben érdekelt.

Források

- Bergson, Henri (1889/1923): *Idő és szabadság. – Tanulmány eszméletünk közvetlen adatairól.* (ford. Dienes Valéria), Franklin-Társulat, Budapest.
- Bergson, Henri (1932/2002): *Az erkölcs és a vallás két forrása.* (fordította: Dienes Valéria), Szt. István Társulat, Budapest.
- Bodin, Jean (1576/1988): *Az államról.* (Válogatás, Politikai gondolkodók, fordította: Máté Györgyi, Csűrös Klára), Gondolat, Budapest.
- Czétány György (2019): *A nagy narratívák összecsapása – Három szintézis harca egy konzisztens valóságért.* L'Harmattan Könyvkiadó, Budapest.
- Engels, Friedrich (1844 nov.-1845 febr./1959): *Az újabban létrejött és még fennálló kommunista települések leírása.* In: MEM. 2. kötet. Kossuth, Budapest, 490-503.
- Freud, Sigmund (1921/1995): *Tömegpszichológia és én-analízis.* (ford. Szalai István), in: *Freud művei V. Tömegpszichológia* (ford. Pártos Zoltán, Szalai István), Budapest, Cserépfalvi Kiadás. 185-248. o.
- Freud, Sigmund (1930/1982): *Rossz közérzet a kultúrában* (ford. Linczényi Adorján) in: *Esszék*, (ford. Bart István, V. Binét Ágnes, Linczényi Adorján, Vikár György), Gondolat Kiadó, Budapest.
- Freud, Sigmund (1939/1987): *Mózes. Két tanulmány;* (Mózes; ford. F. Ozorai Gizella; *Michelangelo Mózes*; ford. Kertész Imre) szöveggond., jegyz. Ara-Kovács Attila; Európa, Mérleg, Budapest.
- Goldberg, Jonah (2018/2019): *A nyugat öngyilkossága.* (ford. Nagy Mátyás), Alexandra, Budapest.
- Hobbes, Thomas (1651/1970): *Leviatán.* (ford. Vámosi Pál), Magyar Helikon, Budapest.
- Hobbes, Thomas (1651/1999): *Leviatán vagy Az egyházi és világi állam formája és hatalma*, 1-2.; (fordította: Vámosi Pál), Kossuth, Budapest.
- Kontler László (1997): *Az állam rejtelmek. Brit konzervativizmus és a politika újkori nyelvei.* Atlantisz, Budapest.
- Locke, John (1689/1986): *Értekezés a polgári kormányzat igazi eredtéről, hatásköréről és céljairól.* (ford. Endreffy Zoltán) Gondolat Kiadó, Budapest.
- Montesquieu, Charles-Louis de Secondat (1748/1962): *A törvények szelleméről;* ford. Csécsy Imre, Sebestyén Pál, bev. Hajdú Gyula, Mátrai László, jegyz. Takács József; Akadémiai, Budapest.
- Müller Andor (2021): *A nemzeti identitás, mint fenomén – logikai tábla és példák.* In: *MAGYAR GAZDASÁGFÖLDRAJZI ÉS TELEPÜLÉSMARKETING MŰHELY (MGTM) 1.kötet: Gazdaságföldrajzi és Településmarketing Központ 2021. évi kutatásai* ISBN: 978-615-5817-98-4 <https://start.uni-neumann.hu/telemarket/kiadvanyok/2022-1/> (Letöltés: 2024-01-10)
- Müller Andor (2022): *Nemzeti öntudat és gazdasági prosperitás – avagy: a Corporate Identity elvének és gyakorlatának haszna a nemzeti öntudat és gazdasági teljesítmény összefüggésében,*

a globalista pénzpiacok hálózatában In: A Gazdaságföldrajzi és Településmarketing Központ 2022. évi kutatásai. 4. kötet https://start.uni-neumann.hu/telemarket/kiadvanyok/2022-4/13_Muller.pdf (Letöltés: 2024-01-10)

- Scruton, Roger (2015/2019): *Futóbolondok, csalók, agitátorok. – Az új baloldal gondolkodói*. Közép- és Kelet-európai Történelem és Társadalom Kutatásért Közalapítvány. Budapest.
- Stoler, Ann Laura (1997): *Sexual Affronts and Racial Frontiers. European Identities and the Cultural Politics of Exclusion in Colonial Southeast Asia*. In: Cooper, Frederick – Stoler, Ann Laura (eds.): *Tensions of Empire. Colonial Cultures in a Bourgeois World*. Berkeley, 198–237. DOI: <https://doi.org/10.1525/california/9780520205406.003.0006>
- Szilvay Gergely (2023): *Mindenki egyenlő, de az NGO-k egyenlőbbek*. In: Mandiner <https://mandiner.hu/kozelet/2023/07/mindenki-egyenlo-de-az-ngo-k-egyenlobbek>, (Letöltés: 2023-07-15)
- https://mmi.elte.hu/szabadbolcseszlet/mmi.elte.hu/szabadbolcseszlet/index3dff.html?option=com_tanelem&id_tanelem=280&tip=0 (Letöltés: 2023-07-27)
- https://hu.wikipedia.org/wiki/Jean_Bodin (Letöltés: 2023-12-20)
- https://mmi.elte.hu/szabadbolcseszlet/mmi.elte.hu/szabadbolcseszlet/index4619.html?option=com_tanelem&task=all&id_tananyag=63 (Letöltés: 2023-07-27)
- https://mmi.elte.hu/szabadbolcseszlet/mmi.elte.hu/szabadbolcseszlet/index3544.html?option=com_tanelem&task=all&id_tananyag=50 (Letöltés: 2023-07-27)
- https://mmi.elte.hu/szabadbolcseszlet/mmi.elte.hu/szabadbolcseszlet/index4619.html?option=com_tanelem&task=all&id_tananyag=63 (Letöltés: 2023-07-27)
- https://hu.wikipedia.org/wiki/Bizalmatlans%C3%A1gi_ind%C3%ADtv%C3%A1ny (Letöltés: 2023-08-27)
- https://hu.wikipedia.org/wiki/Magyarorsz%C3%A1gi_tiltakoz%C3%A1sok_2006_%C5%91sz%C3%A9n ; <https://magyarnemzet.hu/belfold/2023/10/gyurcsany-katonai-vecebol-leste-2006-ban-az-ellene-tuntetoket> ; <https://magyarnemzet.hu/belfold/2023/05/hazudtunk-reggel-ejjel-meg-este-tizenhet-eves-az-oszodi-beszed> ; <https://www.origo.hu/itthon/20221019-gyurcsanyi-rendorterror-2006-osze.html> (Letöltés: 2023-11-22)
- https://mmi.elte.hu/szabadbolcseszlet/mmi.elte.hu/szabadbolcseszlet/index4619.html?option=com_tanelem&task=all&id_tananyag=63 (Letöltés: 2023-07-27)
- https://hu.wikipedia.org/wiki/Bizalmatlans%C3%A1gi_ind%C3%ADtv%C3%A1ny (Letöltés: 2023-08-27)
- <https://mandiner.hu/kozelet/2023/07/mindenki-egyenlo-de-az-ngo-k-egyenlobbek> (Letöltés: 2023-07-15)
- <https://www.nytimes.com/2023/05/20/world/decoupling-china-de-risking.html> (Letöltés: 2023-11-24)
- <https://www.google.com/search?client=firefox-b-d&q=The+business+of+business+is+business> (Letöltés: 2023-07-26)
- https://hu.wikipedia.org/wiki/Milton_Friedman (Letöltés: 2023-07-26)
- <https://www.linkedin.com/pulse/business-frank-b-prempeh-ii> (Letöltés: 2023-07-26)
- <https://index.hu/kulfold/2023/08/14/soros-gyorgy-nyilt-tarsadalom-alapitvany-kivonul-europa-orban-viktor/> (Letöltés: 2023-08-14)